

מצב הרות

העיתון לציבור הדתי לאומי | גיליון 839

בס"ד, יום שישי, כ"ד בסיוון התשפ"ה, 20.6.25 | פרשת שלח

צילום: ע"פ סעיף 27 א'

גלעד כץ:
המלחמה באיראן
מחייבת מלחמת
ההסברה

12

יהודי איראן
נקרעים בין אהדתם
הנסתרת לישראל
לבין תמיכתם
הגלויה במשטר
האייתולות

צילום: ע"פ סעיף 27 א'

14

כלל ישראל מתאחד עם יצירת
המופת החדשה מבית מאורות:

קטע יומי מחזור הקדוש עם
ביאור ייחודי ותובנות
מאירות לחיים

בתוספת משנה והלכה יומית

ר' איד

תנא
רשבי

התנא
האלוקי
רשבי
הקורא
לר:

להצטרפות *3764
חייגו עכשיו

ראשון
שבוע
בלבד

פחד או אמונה?

«אנו נמצאים בעיצומה של מלחמה. עם ישראל בגבורה ובתעוזה, במסירות ובחכמה, משנה את המציאות הביטחונית בכל אזורנו ובמבט עמוק ורחב בכל העולם.

התחושות בימים אלו משולבות: מחד, עוצמה וגדולה. אנו חווים אירועים בסדר גודל 'תנ"כי', הלב מתרחב ומתמלא גאווה לאומית, שמחה והודיה. מאידך, פחדים וחששות: האזעקות מרעידות את ליבנו, הכאב על הנפגעים, החשש לחיילינו הגיבורים הנלחמים באויב באיראן, בעזה, ביהודה ושומרון.

פחד או אמונה?

מה מקומו של הפחד אצל אדם מאמין? האם יש מקום לחשוש או שעלינו לבטוח בה' בלבד?

לפני כ-3,337 שנים ניצב עם ישראל בשערי הארץ. לאחר יציאת מצרים ומתן תורה, עמד להגשים את החזון האלוהי הגדול, אותו חזה משה עוד במצרים: "והִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל האֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לְכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי ה'".

אבל רגע לפני, משה שולח מרגלים. הם שבים עם דיווח מודיעיני פסימי: "לא נוכל לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ".

הפחד משתלט על העם. בכי, קריאות לשוב מצרימה, האשמות כלפי משה. אלימות שמכוונת כלפי יהושע וכלב, שקראו לעלות לרשת את הארץ.

והתוצאה ידועה: כל הדור ההוא לא זכה להיכנס לארץ. חז"ל אמרו: "אתם בכיתם בכיה של חנים - ואני אקבע לכם בכיה לדורות".

איך עונים לפחד?

האם אסור לפחד? המרגלים טענו טיעונים מציאותיים, ומולם עומדים יהושע וכלב וטוענים: "הָאֶרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתָּה טוֹבָה הָאֶרֶץ מְאֹד מְאֹד".

איך זה עונה על הפחד והחשש הריאלי?

אדם מאמין לא מאבד ריאליזם, אבל הוא לא מגדיל את החששות. יש ערך שעומד מול החשש - הוא בוחן סיכון מול ערך. כשהחזון קיים - הסיכון הופך סביר.

מי שמונע רק מפחד, רואה רק את הבעיה. מי שמונע מאהבה לארץ, מחזון ומאמונה - רואה גם את הדרך. הוא לא עיוור לסיכונים, אך הוא מבין שיש ערכים שבשבילם

ראוי להעז.

הביטחון בה' מאזן את הנטייה להערכת יתר של סיכונים. הוא נוסך תקווה ואופטימיות במי שרוצים לעשות את רצון ה'. הוא נותן עוצמה וגבורה מתוך ידיעה שאנו פועלים עם א-ל, ובאופן כללי: ה' דָּבָר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל!

לראות את הערכים - ואז לשקול את הסיכון

טענתם של יהושע וכלב לא הייתה רק רגשית: הם ראו אותה מציאות, אך פרשו אותה אחרת. הם לא טשטשו את הקשיים; הם ראו שליחות, אמונה וחזון, ומתוך כך העריכו באופן נכון גם את הסיכון.

מצוות יישוב הארץ: איחוד של אמונה וריאליזם

מצוות יישוב הארץ היא דוגמה מובהקת לאיחוד הזה - של אמונה ושל ריאליזם. היא איננה דרישה לכיבוש פזיז, אך גם איננה מאפשרת השתמטות מחזון בשם הזהירות.

מי שפועל מתוך אמונה בצור ישראל, רואה את האתגרים, אך לא נכנע להם. מי שחי בלי חזון, בלי אמונה בצדקת הדרך, תמיד ימצא תירוצים מדוע 'זה לא הזמן', 'זה לא ריאלי', 'זה מסוכן מדי' - וכך חוזר שוב ושוב על חטא המרגלים.

ההיסטוריה כשופטת

ואכן - המציאות הוכיחה:

• הסכמי אוסלו, התנתקות, נסיגות - כל אלו לוו בהבטחות ל'יותר ביטחון', אך הביאו טרור, חוסר יציבות ומלחמות.

• מנגד, התיישבות, נחישות, אחיזה בארץ - הביאו דווקא עוצמה ביטחונית.

במבחן הזמן, מי שפעל מתוך אמונה - צדק יותר ממי שפעל מתוך חשש. פחד כבסים לאחריות - לא כתחליף לאמונה. הפחד הוא רגש טבעי, ולעיתים גם נחוץ. אבל אסור לו להיות השליט היחיד בשיקול הדעת.

האמונה מעניקה ראייה כוללת: היא לא מכחישה את הקושי, אך מזהה את הדרך. היא אינה מתעלמת מהמציאות, אלא מכוונת אותה לערכים נצחיים.

הקריאה של הדור - לפעול באמונה

בימים אלו אנו נדרשים לאמונה וביטחון, לדעת שאנו זוכים לראות את התקיימות חזון הדורות, לכאוב את המחירים, אך לשמוח שמחה עצומה בדברים הגדולים שנעשים - ולדעת את גודל השעה.

מי שפועל מתוך אמונה בצור ישראל, רואה את האתגרים, אך לא נכנע להם. מי שחי בלי חזון, בלי אמונה בצדקת הדרך, תמיד ימצא תירוצים מדוע 'זה לא הזמן' - וכך חוזר שוב על חטא המרגלים

ערכת גיימינג

שולחן אלומיניום

ומושב מקצועי

מואר

lightning 65RGB

scorpius

רק 1,400 ₪

התקשרו: 054-4604918 03-9360320

רונן מחשבים

התמונות להמחשה בלבד

דרושים שליחים

לחלוקת העיתון "מקור ראשון" ועלוני שבת דרושים שליחים ברעננה, כפ"ס, הרצליה, נתניה, רמת גן, ת"א, ראש לצ' וגבעת שמואל.

עבודה אחת לשבוע, חמישי לילה, שכר משתלם ותנאים מעולים. *דרוש רכב והעבודה עם תלוש.

לפרטים נוספים

0503705690

מחזקים את כוחות הביטחון ושותפים לחינוך הדור הבא ולחוסן הלאומי.

תואר שני M.Ed.

• חינוך לגיל הרך
• אנגלית כשפה בינלאומית • הוראה הטרוגנית
• לקויות למידה (ניתן לשלב אבחון דיסקטי)

תואר ראשון B.Ed.

בתחומים: אמנות • גיל הרך • חינוך
מיוחד • תנ"ך • ספרות שפה ואוריינות
מדעים • מתמטיקה • לשון

לימודי המשך
והשתלמויות
למורים בשבתון

הרחבת
הסמכה

הסבת
אקדמאים

תלפיות
המכללה האקדמית לחינוך בחולון

סרקו
ליעוץ לימודים
ללא עלות

מרכז ייעוץ והרשמה:
1-800-071-500
054-9656631

“עוד טיפה אחת של אחריות”

בעוד שבועיים נציין 49 שנים לאחד המבצעים המרהיבים של צה"ל בהיסטוריה של מדינת ישראל - 'מבצע יונתן'. את הדברים שאמר ראש האופוזיציה דאז מנחם בגין על במת הכנסת ראוי להגיד גם היום

השקפותינו שונות, אנו נמנים על מחנות שונים, בבית הזה החופשי, עוד יהיו ויכוחים בינינו, יסודיים, רציניים ואולי אף חריפים. אבל היום הזה, בכל ליבנו נאמר: 'ראש הממשלה, כל הכבוד!'

הבריחה מטהראן

אחד המחזות המרנינים השבוע שקיבלנו מטהראן, בנוסף לכל תמונות האתרים האיראנים שעלו בסערה השמימה, היה מראה שיירות כלי הרכב הארוכות בורחות מטהראן, מאימת הפצצות חיל האוויר שלנו. אלפי כלי רכב איראנים תועדו השבוע באחד מכבישי היציאה מטהראן. בתייעוד ניתן היה לראות את פקקי הענק במקום, בעוד הנתיב הנגדי, לכיוון טהראן, כמעט ריק ממכוניות.

המחזה הזה הזכיר לי שיירות דומות, הרבה פחות משמחות, לפני 34 שנים, במלחמת המפרץ, כאשר הטילים העיראקים גרמו לרכבות תושבי גוש דן להימלט מדי ערב מבתייהם למקומות בטוחים יותר. ואז, קשה להאמין היום במספרים האלה, היה מדובר ב-39 (!!!) טילים בלבד, שהתפרסו על פני תקופה של חודש וחצי (ב' בשבט עד י"ד באדר תשנ"א, 17 בינואר עד 28 בפברואר 1991). 39 טילים שגרמו נזקים מועטים לבתים ולרכוש, בוודאי יחסית לנזקים שכבר נגרמו מהטילים האיראנים, וגבו שלושה קורבנות אדם (לבד מכאלו שמתו מחנק כתוצאה משימוש לא נכון במסכות אב"כ שהתבררו בהמשך כחסרי כל תועלת). ומול 39 טילים במשך חודש וחצי - פחות מטיל אחד ביום בממוצע - אלפי תושבי גוש דן נטשו בכל לילה את עירם. 'עריקים', קרא להם אז ראש העיר שלמה להט ז"ל, ובצדק.

לשיירות הבריחה הללו היתה תוצאת לוואי שלילית מאד, הרסנית: הם שיכנעו את יצחק רבין בצורך להגיע להסכם עם הפלשתינים - והובילו למעשה להסכם אוסלו. רבין, שנה וחצי לפני שחזר ללשכת ראש הממשלה, הסיק מאותן שיירות בריחה מתל אביב שהציבור הישראלי איבד את

ההצלחה המסחררת של מבצע 'עם כלביא', הצלחה בקנה מידה תנ"כי שאנחנו עדיין מתקשים להפנים אותה כי אנחנו עדיין בעיצומה, המכה הקשה שמדינת ישראל הנחיתה על איראן, עוררה מטבע הדברים את הוויכוח הישן למי התהילה לניצחון. לראש הממשלה? לשר הביטחון? לרמטכ"ל? למפקד חיל האוויר? לטייסי חיל האוויר? לראש המוסד או לראש אמ"ן שהביאו את המודיעין?

הכישלון, כידוע, הוא יתום. להצלחה אבות רבים, וכל הרשימה הזאת אכן שותפה לניצחון. ובכל זאת.

בעוד שבועיים נציין 49 שנים לאחד המבצעים המרהיבים של צה"ל בהיסטוריה של מדינת ישראל - 'מבצע יונתן'. המבצע המדהים לחילוץ החטופים משדה התעופה באנטבה שבאוגנדה. בו' בתמוז תשל"ו, 4 ביולי 1976, נערך המבצע שנקרא על שם מפקד סיירת מטכ"ל יוני נתניהו הי"ד שנפל באותו מבצע, אחיו של ראש הממשלה. ראש הממשלה שקיבל את ההחלטה על המבצע היה יצחק רבין. אחרי המבצע שאלו אותו, מי זכאי לקבל את הקרדיט להצלחת המבצע. הרי לצידו של רבין היה שר הביטחון שמעון פרס, והיה הרמטכ"ל מוטה גור, ומפקד המבצע בשטח דן שומרון. למעשה, כולם היו שותפים להצלחה.

רבין בחוכמתו השיב: אני לא יודע למי מגיע הקרדיט להצלחה. אני רק יודע בוודאות על מי היתה מוטלת האשמה ואת הראש של מי היו כולם דורשים לערוף, אם המבצע היה נכשל. (במגירה של רבין כבר היה מוכן מכתב התפטרות, למקרה שהמבצע היה נכשל).

מי שהבין זאת יותר מכל אחד היה מנהיג הליכוד, ראש האופוזיציה דאז מנחם בגין. בנאומו בכנסת למחרת המבצע, פנה בגין לרבין ואמר לו את המשפט שגם היום ראוי לכל אדם להגיד, מילה במילה: "מבקש אני לומר שלכולם הזכות, אבל ראש ממשלה הוא ראש צוות. ואולי בזכות הניסיון שהיה גם בחיי, יודע אני שראש צוות, בעוד כולם אחראים, שם על שכמו עוד טיפה אחת של אחריות. ומי יודע איזה כובד יש לטיפה הזאת. לכן היום אומר לראש הממשלה בשם האופוזיציה:

מנהיג
חיזבאללה
חסן נסראללה
אללה ירחמו,
צופה נדהם
מעומק
קברו איך
פעם נוספת
תיאוריית 'קורי
העכביש'
שלו שוב
קרסה, והפעם
חול פטרוני
האיראנים

מו"ל: אלי עציון, שוקי גולובינסקי ניהול מסחרי: אשדיר פרסום והפצה בע"מ יו"ר ועורך ראשי: שאול יהלום
עורך: חגי הוברמן משנה לעורך: מנחם רהט רכז מערכת: אביחי טבק הפקה: סטודיו אשדיר עיצוב גרפי: גילי פישר,
שרה פרידמן, אליה יגודה, אסתי יודלביץ, הדס כלפה הפצה: אשדיר בע"מ 03-9100700 סמנכ"ל שיווק: שי מאור
מנהלת תיקי לקוחות: נדיה לוי 052-4767098, nadia@ashdir.com

מצבהרוח
העיתון לציבור הדתי לאומי
www.mazav.co.il

מערכת: 03-9100700 פקס: 03-9239393 מייל: matzav100@gmail.com כתובת למשלוח דואר: ת.ד. 8021 פ"ת 4918001 מוקד הפצה: 9248 *f

אחותי, סיימת שנה ראשונה בשירות הלאומי?

בואי לשלב
תואר אקדמי ושירות
לשנה שניה

לימודי אחיות בשילוב שירות לאומי
ב-3.5 שנים בלבד

חדש ובלעדי 'בחיבור חדש'
שירות לאומי בבית החולים שיבא
ולימודי תואר מבוקש באוניברסיטת תל אביב

הקבלה מותנת בתנאי הסף

להשאר פרטים והרשמה
לסיירת הקרובה סרקי כאן <<

לפרטים הרכזת עינת ליכטנשטיין: 054-772-3091

קיר שחור חוסם את הביתן הישראלי בסלון האווירי בפריס. צילום: דוברות משרד הביטחון

צרפת - אורגן, ווטור, מיסטר, סופר מיסטר, וגולת הכותרת: מיראז', המטוס שהביא לניצחון הסוחר במלחמת ששת הימים. "במלחמה הזאת ניצחנו על טהרת מטוסי הקרב הצרפתיים", כותב עוז ויצמן ז"ל, מפקד חיל האוויר בעבר ונשיא המדינה השביעי, בספרו 'לך שמים לך ארץ' (עמ' 184). והוא מוסיף: "כאשר הייתי בא לצרפת, כמפקד חיל-האוויר, חשתי כאיש החוזר לביתו. אחת לשנתיים, החל מ-1959, הייתי נוסע לסלון האווירי הצרפתי - תצוגה מרהיבה של מטוסים. אחר כך הייתי בסלון הזה בשנים 1961, 1963, 1965 - כבן בית ממש, מלבד נסיעות מרובות לצרכי רכש".

כך היה עד מלחמת ששת הימים, כאשר נשיא צרפת דה-גול החליט על עצירה מוחלטת של מכירת נשק לישראל - ובראשם מטוסי קרב. אפילו את מכירתו לישראל של מטוס הקרב ששתי המדינות פיתחו במשותף, מיראז' 5, ביטל דה-גול ומכר אותו ללוב שמסרה אותו למצרים, לצורך השתתפות במלחמת יום הכיפורים - נגדו.

נזכרת השבוע בדה-גול ובאמברגו שלו, נוכח התנהגות ממשלת צרפת הנוכחית, תחת הנשיא שונא ישראל מקרון.

החלטת דה גול בשנת תשכ"ז להפסיק למכור מטוסי קרב לישראל, פגעה בראש וראשונה בתעשיית מטוסי הקרב הצרפתיים. המיראז', פאר מטוסי הקרב בעולם, איבד מזהירו בגלל הניתוק מישראל, ותעשיית המטוסים האמריקנית הפכה למובילה. ה'אפים' למספריהם וסוגיהם - F-15, F-16, F-35 ('אדיר') הפכו למובילים לא מעט בזכות הניסיון שצברו בחיל האוויר הישראלי. בספר 'אמברגו' שכתבו ישעיהו בן-פורת ואורי דן, זכר שניהם לברכה, בשנת 1968, הם מספרים (עמ' 113) כי "כאשר אישיות ישראלית העירה יום אחד, בחורף שעבר, לשר הכלכלה (הצרפתי) מישל דברה, שסבו היה רב, כי האמברגו פוגע קשות בתעסוקה אצל דאסו, ועל כן בכלכלת המדינה, השיב השר: 'מדוע אתם סבורים, כי הנשיא דה גול חייב להתרגש לאור הקשיים הכלכליים שמעוררות לא פעם החלטותיו המדיניות? וכי סבור אדוני, כיפרישת צרפת מברית נאט"ו לא פגעה במשק הצרפתי? פינוי הבסיסים האמריקניים מעל אדמת צרפת והעברתם לבלגיה, פגע בלא פחות מ-80,000 משפחות צרפתיות, שנמצאו מן היום למחרתו מחוסרות עבודה. וכי סבור אדוני, שהגנרל התרגש מכך?"

לאמברגו הצרפתי היתה עוד תוצאה חיובית מבחינת ישראל: היא זירזה לקדם את פיתוח מטוס הקרב הישראלי הראשון, ה'כפיר', ובכך לחזק את התעשייה האווירית של ישראל.

בדיוק לפני 50 שנה, בכ' בסיוון תשל"ה, 30 במאי 1975, נפתח עוד סלון אווירי בפאריז - שבו אסרה ממשלת צרפת (אז היה הנשיא ג'ורג' פומפידו) על התעשייה האווירית להציג את מטוס ה'כפיר', מתוך זעם ונקמה על שישראל הצליחה לעקוף את ה'אמברגו' גם באופן עצמאי, ולייצר מעין 'מיראז' משלה. (מטוס הכפיר היה דומה מאד לאותו 'מיראז' 5 ששתי המדינות, כאמור, פיתחו במשותף). רק כעבור שנתיים הוצג הכפיר בסלון בפאריז, וצבר הצלחה והתעניינות אדירים.

נשיא צרפת הנוכחי, מקרון, הולך בדרכו של דה-גול בעוינותו שלו לישראל, עד כדי התנהגות ילדותית וקטנונית, כמו חסימת הגישה לאתר הישראלי בסלון האווירי 'כי יש שם נשק התקפי'. טיעון מגוחך לתצוגה של מטוסי קרב מכל העולם, שכולם 'נשק התקפי'. מותר לשער, או לפחות לקוות, שגם כאן הנזק מכך לצרפת יהיה גדול מהנזק לישראל.

החוסן הנפשי לעמוד בעימות מתמשך מול הפלשתינים. בריאיון עם איתן הבר ז"ל, שהיה ראש לשכתו של רבין ז"ל בכהונתו כראש ממשלה, לרגל עשרים שנים להסכם אוסלו (ידיעות אחרונות, 18.9.2013) הוא סיפר כי "רבין סבר שעם שעומד על בהונות רגליו כבר יותר מיובל שנים, סופו שיתעייף. את העייפות הזו ראה במו עיניו מחלון ביתו, במלחמת המפרץ בשנת 1991 כאשר חצי מיליון ישראלים ברחו - ברחו זו המילה הנכונה - בכל אחר צהריים מאזור גוש דן מחשש לנפילת טילים מעיראק. מראה הכבישים הפקוקים הוביל לנפילת רוחו ולפקפקו בחוסן הלאומי".

מנהיג אמיתי, אם אכן זו המסקנה שהגיע אליה, היה פועל בראש וראשונה להחזיר לציבור את החוסן הלאומי - ולא מוביל אותו להסכם מדיני דוגמת הסכם אוסלו, שרק עירער יותר לתקופה מסוימת את החוסן הלאומי.

איך שגלגל מסתובב לו: אירועי השבוע האחרון לימדו שגם כשהציבור הישראלי מאבד את חוסנו מול אויב - זה אובדן זמני. השבוע, השבח לאל, נראה מחזה הפוך: למרות מאות טילים איראניים שפגעו ברחבי הארץ וגרמו לנפגעים רבים, כולל הרוגים, שיירות הבריחה לא היו מתל-אביב ולא בירושלים - אלא מטהראן. ועשרות אלפי ישראלים בחו"ל התדפקו על דלתות המדינה ודלתות מטוסי אל-על, מתוך רצון עז לחזור לישראל המותקפת.

הלימון הפך ללימונדה. איך זה קרה? להלן סדר האירועים, למי שמאמין בהשגחה העליונה, וגם למי שלא מאמין: שיירות הבריחה מתל-אביב במלחמת המפרץ הביאו להסכם אוסלו, שהקים את הרשות הפלשתינית ביש"ע, שקיבלה את רצועת עזה בהתנתקות ואיבדה אותה לחמאס בהפיכה השלטונית ברצועה ביוני 2007, שתרמה לבניית הכוח המפלצתי של החמאס הנוח"ב, שהיכה בנו מכה קשה ונוראה בשמחת תורה תשפ"ד, שהביאה למלחמת חורמה בחמאס ובחיזבאללה, שנגררה למבצע 'עם כלביא' מול איראן, שהיכה מכה קשה מאד ביכולות הצבאיות האדירות של איראן ובראשם הגרעין האיראני - ואנו עדיין בעיצומו של האירוע התנ"כי הזה.

מי היה מאמין לא לפני 34 שנים אלא רק לפני 34 ימים, שחיל האוויר הישראלי ישלוט שליטה מלאה בשמי איראן, יעשה בה כבתוך שלו, ודווקא הציבור הישראלי יחזור להפגין את החוסן שגילה כבר באינתיפאדה השנייה, תוצאת הסכם אוסלו? מנהיג חיזבאללה חסן נסראללה אללה ירחמו, צופה נדהם מעומק קברו איך פעם נוספת תיאוריית 'קורי העכביש' שלו שוב קרסה, והפעם מול פטרונוי האיראנים.

מקרון בדרכו של דה-גול

בתחילת השבוע, בצעד חסר תקדים, הורתה ממשלת צרפת למארגני הסלון האווירי בפריז, לחסום את הכניסה לביתן הישראלי באמצעות קיר שחור, לאחר שישראל סירבה לבקשת ממשלת צרפת להסיר מביטני התעשיות 'אמצעי לחימה התקפיים', צעד שלא ננקט לגבי יצרניות נשק במדינות אחרות. לרוב הישראלים שמתחת לגיל 60 פלוס, קשה להאמין כיום שבעבר הרחוק, איראן היתה מדינה ידידותית לישראל, ידידותית מאד אפילו - שתי המדינות אפילו שקלו פיתוח משותף של טילים, ומטוסי אל-על נחתו באופן קבוע בטהראן - ושהמדינה הכי תומכת בישראל בשנותיה הראשונות היתה צרפת. שדרת מטוסי הקרב של חיל האוויר הישראלי הורכבה ברובה מתוצרת

האקדמית חמדת

חוסן, אמונה, חינוך.

קרית חינוך שדות נגב

50% הנחה
על דמי הרישום

+

10% הנחה על המקדמה*

נרשמתי!

יום פתוח 24.6

כ"ח בסיוון

מקוון

19:00-15:00 | נרשמים מהבית!

תואר שני M.Ed.

שנה אחת בקמפוס

תואר ראשון B.Ed.

יומיים בשבוע בקמפוס

תואר שני ותעודת הוראה

שנת לימודים + שנת התנסות

הסבת אקדמאים

שנה אחת בקמפוס (בחלק מהתוכניות)

נרשמים לתואר ראשון ותעודת הוראה ומקבלים מחשב נייד מתנה! בכפוף לתקון

רכבת

אפשרות לשילוב
מדרשה באקדמיה

רום

תוכנית מצוינות

מתכונת היברידית
שבוע מהקמפוס
שבוע מהבית

החזר שכר

לימוד ל-M.Ed.
בכפוף לתקנון משרד החינוך

מערך מלגות
נרחב

שנה ראשונה
חינם ל-B.Ed.

בכפוף לתקנון משרד הביטחון

לפרטים והרשמה: *5280

*לנרשמים ביום הפתוח ולמשלמים מקדמה עד ה-15.7

ביפין ג'ושי, סטודנט באקדמית חמדת, נחטף בשבועה באוקטובר
ומוחזק עדיין ברצועת עזה. מחכים לך ולכל החטופים!

להצלחה באמת אבות רבים ואין זו מליצה

עם כל הכבוד לטייסי חיל האוויר ולמערכת המדינית בראשות נתניהו, שעשו עבודה מצויינת במהלך 'עם כלביא', אין לשכוח את חלקם של רבבות ישראלים שתרמו כל אחד בעיתו ובזמנו להצלחת עם ישראל בתאריך ההיסטורי י"ז בסיוון תשפ"ה, יום הסרת איום ההשמדה האיראני-נאצי מעל מדינת היהודים

בליסטיים ואת פיתוח הלוחין הצבאי 'אופק' שמרחף מעל הגלובוס ומאפשר לנו להיות כמעט בכל פינה באיראן מבלי להיות שם. בניהו: "לשלושת אלה תרומה אדירה למה שיש לנו היום, לבטחוננו ולהגנתנו. תודה מישה ארנס. אנחנו זוכרים ומעריכים. יהי זכרו ברוך". אין צורך היום להכביר מלים בדבר חינויותו של פקע"ר, פרי חזונו של ארנס, לבטחונה של האוכלוסיה בישראל. גם מערכת חץ 3, טיל נגד טילים חוץ-אטמוספירי לירות טילים בליסטיים בחלל, חיונית מאין כמוה. ארנס הוא זה שדחף את הרעיון, השיג כ-600 מיליון דולר מאמריקה לפיתוחה בישראל. מערכת חץ 3 היא הנדבר העליון במערך ההגנה הרב-שכבתית של ישראל, שיעילותה עד למרחק של 2,500 ק"מ, וחסרונה היחיד הוא מחירה הגבוה - 2 מיליון דולר לרקטה אחת.

על לוויין הריגול המשוכלל אופק, המקיף את כדור הארץ אחת ל-90 דקות ונע בגובה נמוך, קשה להכביר מלים, חוץ מאשר היותו העיניים של המדינה.

שר ביטחון נוסף שזכאי לקרדיט בהקשר למלחמת 'עם כלביא', הוא שר הביטחון לשעבר גנץ, שיש מיידף נחוש אחר אמיר עלי חאג'זאדה, מפקד זרוע האוויר והחלל של משמרות המהפכה, שחוסל רק השבוע בטהרן.

תמונתו של הקצב הטהרני חג'זאדה, הדמות השנייה אחרי קאסם סולימאני, התנוססה מדי כמה שבועות בדיונים הביטחוניים שנערך בלשכת שר הביטחון. חג'זאדה היה זה שדחף את הטרור האיראני באזורנו, והאיץ במשטר ההיתולות לבצע עוד ועוד תקיפות. היה סמל התוקפנות, היצירתיות ההרסנית וחוסר המעצורים, של המשטר האיראני ומשמרות המהפכה ברוח סולימאני.

בכור שטן זה היה חלק מרכזי בקבלת ההחלטות לירות על אוניות בים האדום, ממובילי המתקפה על מתקני הנפט בארמקו שבסעודיה, והוא שקידם את הייצור של טילי שיט וכטב"מים שנמצאים בכל המזרח התיכון ומאיימים על כל האזור ומעבר לו, והוא גם הוביל מתקפות נגד בסיסים אמריקאיים. גנץ: "הוא זה שדחף קדימה את מעשי הטרור הקשים ביותר של איראן בשנים האחרונות. סגירת החשבון איתו השבוע ע"י ישראל, העלתה תרומה נוספת ליציבות האזור והעולם. חיסולו הוא מסר לטרור העולמי כולו ותרומה לביטחון של ישראל, האזור והעולם".

כשאנו משבחים, ובצדק, את המנהיגים המדיניים והצבאיים, את הטייסי ושאר אנשי הביצוע ואנשי השטח, כולל אנשי הצללים, על הישגי 'עם כלביא', אל נשכח את כל הלשעברים, שכל אחד מהם תרם בזמנו שכבה נוספת למערכת ההגנה הרב שכבתית של עם ישראל.

מחץ מתנים קמיו ומשג'איו מן'קומון. צילום: ע"פ סעיף 27 א

זה שהחמאס הוא נכס, ושהתפתה להאמין שהחמאס מורתע, ושדאג להזרמת מזוודות הכסף לתעשיית המוות של החמאס, ושיריבי טענו כלפיו 'אתה הראש אתה אשם', הוא האיש שמגיעה לו האמירה 'אתה הראש אתה המנצח אתה המצביא'; לא רק מפני שעמד בראש ההיערכות לקראת הרגעים המכריעים של ה-13 ביוני 2025 (תאריך שחייב להיזכר לטובה בדברי ימי המדינה, בדיוק כשם שה-7 בנובמבר 2023 ייזכר לרעה), אלא גם מפני שנטל על עצמו, ברגע הקריטי, את ההחלטה הגורלית להוציא לדרך את מטוסי חיל האוויר. בלעדיו, יתכן שכל הטכנולוגיה שמאחורי התקיפה באיראן עד כדי הצגת אימפריית הרשע הפרסית כנמר של נייר, היתה מחלידה במחסנים ברחבי המדינה.

תודה מגיעה גם לשרי הביטחון בזמנם, שכל אחד פעל במשמרת שלו להוסיף שכבה נוספת למערכי ההגנה מול האיום האיסלמיסטי. כך למשל שר הביטחון עמיר פרץ, שזכה לקיתונות של לעג כשפורסמה בפברואר 2007 תמונתו עם משקפת אטומה שדרכה הוא 'צפה' אל שדה הקרב. אותו פרץ ממש, כפה על מערכת הביטחון לתכנן ולייצר מערכת כיפת ברזל לירות רקטות וטילים קצרי טווח, שהפכה למרכיב חיוני בהגנה על העורף הישראלי.

דובר צה"ל לשעבר אבי בניהו, מזכיר בהקשר זה של חלוקת תודות וכיבודים, את שר הביטחון מישה ארנס, שזכה לביקורתיות עוקצנית מידי של בניהו בעת ששימש עדיין כתבו הצבאי של 'על המשמר' המנוח וי"ר תא הכתבים הצבאיים.

בניהו מזכיר כי רק חזונו ועקשנותו של שר הביטחון לשעבר משה ארנס ז"ל, כפו על צה"ל "בכח ובניגוד מוחלט לדעת הרמטכ"ל וצמרת הצבא דאז", את הקמת פיקוד העורף, את מערכת הנשק מפני טילים

1 ההישגים הצבאיים-טכנולוגיים הבלתי נתפסים, שחווינו בימים האחרונים בחסדי שמים בחזית האיראנית, מאז יצאה לדרך מלחמת המנע האמיתית 'עם כלביא', הם בראש וראשונה פרי נחישותם, כישוריהם ויכולותיהם של טייסי חיל האוויר עזי הנפש שהוציאו אל הפועל ביעילות מדויקת להפליא את פקודות המבצע. זכו טייסינו שנתקיימו בהם דבריו וינסטון צ'רצ'יל ראש ממשלת בריטניה, ב-1940: 'מעולם לא חבו רבים כל כך למעטים כל כך'.

אולם אי אפשר להתעלם מכל המעטפת שפועלת סביבם, כדי שהמשימות שהוטלו עליהם יבוצעו ללא דופי, ברמת איכות ואמינות שאין למעלה מהם. המעטפת כוללת טכנאים ובקרים ואנשי חימוש ומפקדים ורבים אחרים, שמסייעים לממש את היעד של שליטה מוחלטת בשמי טהרן (מי היה מאמין לפני שבוע בהיתכנותו של משפט זה, שנתפס עד אז מופרך לגמרי). המעטפת היא גם אנשי הסייבר למיניהם ולמקצועותיהם, דמויות הצללים של המוסד ואנשי המודיעין היעילים, שהשיגו תיאום מודיעיני מעולה, והעניקו לנו גאווה לאומית, וכבוד עצום בעולם למדינה היהודית. אלה הם גם אנשי פיקוד העורף שניהלו את ההתגוננות בעורף, את החוסן האזרחי המבורך שהפגין העורף לאורך ימי 'עם כלביא'.

2 מאחורי הקרסט האיום האיראני-נאצי להשמדת מדינת היהודים, בקול תרועה רמה, לבושתו של משטר ההיתולות, ניצב עם גדול ורב של אנשי הייטק לאין מספר, שתיכננו וביצעו את כל המערכות הטכנולוגיות המדויקות שאיפשרו לטייסים לבצע בהצלחה את משימותיהם; ועיזם אנשי המוסד והמודיעין הצבאי שסיפקו מודיעין יעיל ומדויק בזמן אמת, וקציני אג"ם שתיכננו, ומומחי הסייבר שמאחורי המסכים. יש בהם מדענים איכותיים, ויש טכנאים, תכנתים, מפתחים, מומחי סייבר ואבטחת מידע, אנליסטים של דאטה, ועוד בעלי מקצוע במגוון תחומי הייטק, 'מיטב הנוער', אלפים רבים, שהשקיעו שנים כדי לייצר עבור מדינת ישראל מערכת הגנה רב שכבתית, שהיא היעילה ביותר בעולם.

לכל ההוגים, המדענים, היוזמים, המתכננים, המהנדסים, הטכנאים, אנשי הסייבר, מנתחי המידע ושאר העוסקים בגיוס הטכנולוגיה העילית לטובת ביטחוננו של עם ישראל - נאווה תהילה. שחרם ישגה מאוד.

3 אבל מעבר לכל צבא המומחים הזה, מגיעה תודה מיוחדת לראש הממשלה בנימין נתניהו, שניצח על כל האופרציה ההתקפית באיראן, שעבדה ועובדת בדייקנות של שעון שווייצרי. כן, כן. אותו נתניהו שפישל ב-7 באוקטובר ולפניו, כשבנה על

חיילות שואלות בנושא: הלכות הפרשת חלה - מן המצוות התלויות בארץ

משיב: איציק יבלונסקי, ראש מכירת יונתן עלומים-סעד

באיזה שלב מפרישים את החלה?

רק לאחר שהבצק תפח, כשהעיסה מונחת לפנינו ורק לאחר שמברכים.

מאיזו כמות יש צורך להפריש חלה?

הפרשה שחייבת בברכה: החל מ-1,566 גרם (1.56 ק"ג).

מה קורה אם שכחתי להפריש?

ניתן עדיין לתקן ולהפריש לאחר האפייה. נציין שבהפרשה לאחר האפייה, מכסים במפה את כל מיני המאפה, הטעונים הפרשה, כדי שיצטרפו יחד, ואז מברכים ומפרישים חלה.

מה הגודל של החתיכה שמפרישים?

החתיכה יכולה להיות בכל גודל שהוא. יש כאלה שנהגו להפריש חלה בשיעור של 'כזית' (כ-28 גרם), חתיכת בצק בגודל של כדור פינג-פונג בערך - ואין זה מחייב כלל.

מה נוסח הברכה?

ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה תרומה (והאשכנזים אומרים: חלה מן העיסה). ואז לוקחים חתיכה קטנה מן העיסה, מרימים אותה ואומרים: "הרי זו חלה".

מה עושים עם החתיכה שהפרשנו?

שורפים את החתיכה, או עוטפים אותה בשתי עטיפות ומשליכים לאשפה.

בתורה: "והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה" - זהו ציווי להפריש חלה מכל עיסה של לחם או בצק המיועד לאפייה.

איך עושים הפרשת חלה?

לאחר שלשים בצק בכמות מסוימת, מברכים את הברכה המיוחדת ואז מפרישים חתיכה קטנה מהבצק.

בגלל שהפרשה דורשת תיקון באהבת הארץ הבאתי כמה שאלות בנושא הפרשת חלה מצווה התלויה בארץ

מה זו הפרשת חלה?

זוהי מצווה מהתורה, שבה מפרישים חלק קטן מהבצק ומקדישים אותו לה'.

למה עושים הפרשת חלה?

כדי לקיים מצווה חשובה שכתובה

פרשת שלח

בפרשת שלח לך, משה שולח את המרגלים לבדוק את ארץ ישראל. כשהם חוזרים, עשרה מהם מדברים לשון הרע על הארץ ומפחידים את העם: **"לא נוכל לעלות... כי חזק הוא ממנו"**.

רק שניים, יהושע וכלב, עומדים מהצד השני ואומרים: **"עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה"**.

הרגע הזה, שבו כל העם נבהל ונופל לייאוש, משנה את ההיסטוריה. במקום להיכנס לארץ מיד - נידונים ל-40 שנות נדודים במדבר.

אבל למה בעצם? מה כל כך חמור בחשש שלהם? כי זה לא היה רק פחד. זו הייתה שבירת אמון.

המרגלים לא האמינו באמת שזו הארץ שנועדה לנו. הם ראו את הקושי - אבל לא את הגודל שבשליחות. במקום לראות את ההזדמנות, הם ראו בעיה.

ומה זה אומר לנו, בדור שלנו?

היום יש לנו מדינה. צה"ל. שלטון יהודי בארץ ישראל. דברים שלא היו

פה אלפיים שנה. אבל כמו אז, גם היום יש מי שמטיל ספק בזכות שלנו להיות כאן. יש אויבים בחוץ - בעזה, באיראן - אבל האתגר הכי גדול הוא לא תמיד שם. הוא בלב. האם אנחנו מאמינים שזו הארץ שלנו? האם אנחנו רואים את עצמנו כבוני הגאולה - או סתם 'עוד דור'? כשאתם משרתים בצה"ל, לומדים, בונים - אתם כלב ויהושע של הדור. אתם אומרים: כן, אנחנו פה, כי זה שלנו. לא כי זה קל, אלא כי זו שליחות. כי זה שווה את זה. אל תאמינו לאלה שאומרים שזה אבוד, שזה לא שווה, ש'אין עתיד'. יש עתיד. אתם העתיד. והשליחות בידיים שלכם - לא לוותר על הארץ, לא לוותר על הערכים, ולא לוותר על התקווה.

"עלה נעלה - כי יכול נוכל לה!"

גם אם קשה, גם אם מורכב - דווקא בדור שלכם יש את הכוח להרים את העם והארץ למקום חדש.

**שנזכה.
שבת שלום**

טיול מעבר לגבול: היזהרו מחיוכים ודובדבנים

עיון ובכינת ג'בל שפעלו ברצועת הביטחון.

המוצב העמוק ביותר של צה"ל בשטח סוריה נתפס על ידי מילואים/ניקים. כולם סיפרו לי שהם מרגישים שהנוכחות שלהם שם מונעת חדירות מחבלים לשטח ישראל, בדיוק כמו אז ברצועת הביטחון. נזכרתי שכמה חודשים אחרי שחילקו לנו דובדבנים וזרקו עלינו אורז בכניסה לדרום לבנון הכול התהפך, וקבלות הפנים החדשות כללו מוקשים ומטעני צד. עכשיו אני שואל את עצמי האם ההיסטוריה חוזרת על עצמה, האם הנוכחות שלנו בסוריה, שכרגע נראית די שקטה וחסרת איומים, תהפוך בעתיד הקרוב לעוד זירת התשה מול חוליות מחבלים?

כמו במקרה דרום לבנון, אנחנו צריכים לברר האם הנוכחות שלנו בסוריה היא הכרחית, והאם יש תוכנית או אסטרטגיה לניהול האזור הזה. כפי שראינו כאשר ארבע אוגדות שהו בדרום לבנון, תפיסת שטח לא עוזרת למנוע ירי על היישובים, והיום כולם מסכימים שדווקא נוכחות מאסיבית על הגבול, עם מאות לוחמים שעומדים כחומה בצורה, יכולה לעשות את אותה עבודה כמו בנוכחות בתוך השטח הזר. כמי שהיה שם וראה מקרוב את הפעילות הארוכה של צה"ל, את הניסיונות להתאים את הנוכחות ברצועת הביטחון ללוחמת הגרילה של חיזבאללה ואמל, אי אפשר להימנע מהשאלות האלה.

כמובן שהתקיפה באיראן טרפה את כל הקלפים. אין לנו מושג איזה מין מזרח תיכון חדש נראה כאן בעתיד הקרוב והרחוק, ומי ישלוט מעבר לגבול שלנו, גם בלבנון וגם בסוריה, שתי מדינות שהיו ממש מגרש המשחקים של איראן בעשורים האחרונים. ובכל זאת, למרות שעברו יותר מארבעים שנה, ויש הבדלים גדולים מאד בין המצב אז למצב היום, מדבר אחד אנחנו חייבים ללמוד: החיוכים והדובדבנים והשקט יכולים לרמות אותנו. מעבר לגבול, גם היום, יש לנו מספיק אייבים.

מילואים/ניקים, נוסעים באין מפריע בצד המזרחי של הגבול, ומסתובבים בקו מוצבים חדש שצה"ל הקים לוודא שהשמחה על הסתלקותו של אסד לא תתחלף במצב של מחבלים מתבססים על הגבול.

דובדבנים בכניסה לאל-חאדר

אנחנו על הכביש בדרך לכפר אל חאדר, שנחשב במושך שנים כפר עוין, כפר שממנו יצא סמיר קונטר שר", רוצח משפחת הרן בפיוע הנורא בנהריה, כדי להתסיס ולחמם את הדרוזים תושבי רמת הגולן. אנחנו יורדים מהרכב ופוגשים קבוצה של צעירים דרוזים מקומיים. אחד מהם מגיש לי אשכול דובדבנים שקטף מעץ סמוך ומוסיף ברכה בערבית. לרגע

עם האזור הסורי והדובדבן. צילום: עצמי

אני קופא במקומי: כך בדיוק קיבלו אותי בכניסה הראשונה שלי ללבנון בקיץ 1982. נסעתי אז ממטולה למבצר הבופור, לסקר מטעם גלי צה"ל את הביקור של ראש הממשלה בגין ושר הביטחון שרון אחרי הקרב הקשה של סיירת גולני במקום. כמה ימים אחר כך, בכניסה לעיירה נבטיה, זכיתי כבר לקבל דובדבנים, וגשים זרקו על המכונית הקטנה שהבאתי מהארץ אורז וסוכריות.

חזרה לסוריה: בסמוך לכפר חאדר, צה"ל הקים ממש לאחרונה מרפאה שהיא כמעט בית חולים נייד, שמטפלת שם באוכלוסייה, כשנכנסים למקום ורואים את העבודה שנעשית שם, מבינים את קבלת הפנים של המקומיים. לא יכולתי שלא להיזכר באותם בתי חולים צבאיים במרג'

בהרבה מאד בתי ספר במדינת ישראל תלויה, לצד מפת ישראל ומגילת העצמאות, גם מפת המזרח התיכון. זה ממש צורך בסיסי עבור תלמידים להכיר את האזור שבו הם חיים, וכבר מגיל צעיר הם מבינים ורואים מול העיניים מה פירוש 'מעטים מול רבים', ומה זה אומר 'מדינה מוקפת אויבים'. בשנתיים האחרונות, ובמיוחד בשבוע האחרון, המפות הן אותן מפות, המדינות אותן מדינות, ואפילו הגבולות הם אותם גבולות, אבל האזור שמכונה המזרח התיכון הוא כבר לא אותו אזור. אנחנו ממש חיים בתוך ההיסטוריה, בזמן שהשינויים הגדולים מתרחשים, ולפעמים מרוב מהירות ותדהמה לא ממש קולטים את משמעותו של המצב החדש.

ברור שהפוקוס עכשיו על איראן. מדהים באיזו מהירות התחלנו ללמוד שמות של ערים, מתקנים צבאיים ובכירים במשטר האיראני, אבל חלק מהשינוי הגדול לא נמצא אלא קילומטרים מכאן, אלא ממש מעבר לגבול, במקום שאפשר לראות ולשמוע אותו בלי צורך בתצלומי אוויר ומכשירי האזנה מתוחכמים.

ממש לאחרונה השתתפתי בסיוור יוצא דופן: יחד עם חברי מחברת החדשות 12 יצאתי מגבולות הארץ, ללא דרכון, לטיול בעומק סוריה. כלומר, מה שנקרא 'סוריה' במפה, ומאז הדחתו של בשאר אסד (זוכרים אותו??) נמצא בשליטתנו.

התחלנו בגבעת הצעקות המפורסמת מול הכפר מג'דל שמס, עליה צפיתי אינספור פעמים מביתה של משפחת אל שאער, וזכרתי כיצד השלטונות הסורים ניסו לעודד משם את הדרוזים תושבי הגולן למרוד בישראל, דבר שלעיתים הוביל לעימותים עם חיילי צה"ל במרכז הכפר. מהצד הסורי רואים את כל בתי מג'דל שמס, ואת המקום ממנו חדרו לשטח ישראל לפני ארבע עשרה שנה מאות סורים (9 מהם נהרגו על ידי צה"ל), במוה שהפך לאירועי יום הנכבה. את המשך הנסיעה עשינו ברכב של תא"ל יאיר פלאי, מפקדת אוגדת הבשן, שבתפקידו הצליח להיות גם קרבי וגם קל"ב - הוא נולד, גדל וגר היום במושב קשת ברמת הגולן, ממנו יצא לקריירה צבאית מפוארת שכללה פיקוד על בה"ד 1 וחטיבת גולני, לפני שעלה לרמה לתפקיד הנוכחי. את הגולן הוא כמוהו מכיר היטב, ובחודשים האחרונים למד להכיר מקרוב גם החלק הסורי שלו: החיילים של פלאי, מרביתם

**"לרגע
אני קופא
במקומי: כך
בדיוק קיבלו
אותי בכניסה
הראשונה
שלי ללבנון
בקיץ 1982"**

אשר

הגיע הזמן לשמוע את האמת

סדרת ההרצאות המבוקשות של

אליהו יוסיאן

בוגר 8200, מומחה לאיראן וזוכה פרס ביטחון ישראל

עכשיו לציבור הרחב

מנהלי קהילות ומתנ"סים, רכזי תרבות,
הזמינו הרצאה מרתקת בנושאים אקטואליים

מגלות לעצמאות | ראש בראש: ישראל מול איראן | שיטת הממשל באיראן
לאחר המהפכה האסלאמית | רפורמה משפטית מהותית | השפעת המשטר
האיראני על מדיניות הפנים והחוץ של מדינת ישראל ועוד

לפרטים ותיאום הרצאות 052-2000160

המלחמה באיראן מחייבת מלחמת ההסברה

הקהל העולמית ומנהיגי העולם יקשיבו להסברה שלנו היא, אם המסרים יועברו על ידי גורמים עצמאיים שאינם קשורים לישראל, וזה כולל אזרחים ישראלים שמזוהים עם ישראל.

למזלנו הרב, המלחמה שלנו עם איראן היא דוגמה טובה לכך, שגם במציאות מורכבת ישנם מקרי קיצון שבהם יש אבחנה ברורה בין טוב ורע, אמת ושקר. וזאת בניגוד למלחמתנו נגד החמאס (בעיני, גם מול החמאס יש טובים ורעים. אמת ושקר. לצערי העולם לא רואה את זה כך, אבל אין זה המקום להרחיב, ג"כ) שרבים מדי חושבים שאין אמת ואין שקר והכל שאלה של נרטיבים ועוד כל מיני הסברים שמעקמים את המוסר והצדק. כאמור, במלחמה שלנו מול איראן הכל נקי יותר, ברור יותר וחד יותר. חובתנו לנצל זאת לטובתנו. הדבר הראשון שעלינו לעשות הוא להעביר את המידע הרב שנמצא בידינו לאותם משפיענים. כידוע, מידע הוא כוח. ולכן, ברגע שאותם משפיעני רשת יקבלו מידע עם הסברים הם יוכלו להציג את המציאות בצורה הטובה והמדויקת ביותר.

המסרים שלנו חייבים להדגיש את תוכנית הגרעין של האיראנים, והסכנה העולמית שתוכנית זו תציב בפני הקהילה הבינלאומית כולה. בנוסף, חשוב להציג את מנהיגי איראן כפושעי מלחמה, שהציבו את כלל אזרחי ישראל כמטרה לגיטימית. הירי חסר האבחנה של טילים על ערי ישראל, הפגיעה באוכלוסייה אזרחית, ולצערי הרב העובדה שאזרחים תמימים נרצחים כתוצאה מירי זה בבתייהם ובמיטותיהם, חייבת לקבל בולטות במסרים שמועברים לידיעת הציבור הרחב.

במקביל למאבק ההסברתי, ישראל חייבת לדרוש כינוס מיידי של מועצת הביטחון בדרישה להוקיע את איראן ולהטיל על מקבלי ההחלטות שלה סנקציות אישיות. אינני תמים. ברור לי שהחלטה שכזו לא תעבור, כיוון שמדינות

כמו סין ורוסיה שמנהלות קשרים הדוקים עם איראן, יתנגדו לכך, ובכל זאת ולמרות זאת עצם קיום הדיון, ועצם הצבת איראן על כס הנאשמים הוא הישג בפני עצמו. כמובן שהיינו מעדיפים שתתקבל החלטה אופרטיבית נגד איראן, אך גם קיום דיון ביקורתי במועצת הביטחון, הגוף החשוב ביותר בקהילה הבינלאומית, הוא חשוב דיו.

לצד פעילות ההסברה ברשתות החברתיות, ולצד העשייה המדינית מול הקהילה הבינלאומית, חשוב להמשיך ולנצל את התקשורת המסורתית - טלוויזיה, רדיו ועיתונות. במלחמת הקיום שלנו אסור לנו להפקיר שום פלטפורמה. ההיפך הוא הנכון. עלינו לפעול ביתר עוז במקצוענות כדי שהמסרים שאנחנו מבקשים להפיץ לדעת הקהל הבינלאומית יהיו זמנים בכל הפלטפורמות עבור כלל האוכלוסייה.

ונקודה אחרונה שגם עליה חשוב לתת את הדעת: אנחנו נמצאים רק בתחילתה של מערכה קשה. לפי כל הערכות מערכה זו יכולה להימשך זמן רב. אסור לנו להתעייף. חובתנו לשמור כוחות גם להמשך הדרך. מדובר במרתון ולא במירוץ מאה מטר. ובדיוק כפי שמרתוניסט מקצועי יודע איך לחלק את כוחותיו לאורך כל המירוץ, כך גם אנחנו חייבים לדעת לנווט, לנתב ולחלק את כוחנו, משאבנו ויכולותינו לאורך כל ימי המערכה. בנפשנו הדבר, פשוטו כמשמעו.

המסרים שלנו
חייבים להדגיש
את תוכנית
הגרעין של
האיראנים,
הסכנה העולמית
שתוכנית זו תציב
בפני הקהילה
הבינלאומית כולה

"הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו".

אחרי כמעט שלושה עשורים של דיבורים על הגרעין האיראני. אחרי תרחישי האימה שכולנו שמענו במידה ומשטר האייתולות יניח ידו על פצצה גרעינית. אחרי אין ספור הבטחות ואיומים, מבצע 'עם כלביא' שיצא לדרך ב-13 ביוני - י"ז סיוון, התחיל לממש את מה שקיוונו והתפללנו שיקרה. במכת הפתיחה חיל האוויר פגע קשות במטרות איכות ובאישים מרכזיים שקשורים לתוכנית הגרעין (כעשרה מדעני גרעין), לתוכנית הטילים ארוכי הטווח ולמשטר הנאצי של האייתולות המופרעים שכל תכליתם ומהותם הוא השמדת מדינת ישראל.

המבצע שהפתיע את העולם כולו, כולל את ארה"ב, הוכיח שוב, בפעם המי יודע כמה, שהעולם המערבי, רובו ככולו, נמצא במצב תודעתי של קריסה וכניעה. מדינות אירופה מזמן על הברכיים. מנהיגי המדינות הדמוקרטיות באירופה פועלים בעיקר במטרה אחת: ניסיון נואש לדחות את הקץ. הם כלל לא מעלים על דעתם אפשרות של מלחמה וניצחון של משטר האייתולות. לכן כל מדינה שעלולה להזיז להם את הגבינה, נתפסת בעיניהם כסיכון קיומי שחייבים לצאת נגדה. זאת הסיבה שצרפת, אנגליה, איטליה, מדינות סקנדינביה, קנדה, אוסטרליה, ניו זילנד ועוד מבקרות את ישראל גם כשהיא נלחמת על חייה. השחקן היחיד שעדיין מאמין בכוחו ובצדקת דרכו היא ארה"ב. נכון, שהנשיא טראמפ מנסה כמעט בכל מחיר להימנע ממלחמה עם איראן ומנסה לפרק את הגרעין האיראני באמצעות מו"מ, גישה שכידוע לא בדיוק הוכיחה את עצמה ולכן אינה מקובלת על ישראל, ובכל זאת טראמפ ואנשי ממשלו מסייעים לנו מאוד בהגנה ובהמשך הזרמת חימוש הכרחי עבורנו במלחמתנו נגד הנאצים מטהרן.

רבים הופתעו מכך, שאחרי שישראל יזמה את תחילת המלחמה, העולם הדמוקרטי-מערבי לא נכנס לאוטומט שלו נגד ישראל. באופן אישי לא הופתעתי, לא בגלל שהיה לי יותר מידע או מסיבות אחרות, אלא בגלל ההבנה שבכל הקשור לנשק גרעיני, העולם הדמוקרטי מבין שזה נושא רציני מדי מכדי לשחק את המשחק הרגיל שלו, שכולו צביעות ופחדנות. וכך, ראינו איך צרפת של מקרון הוציאה הודעה שהביעה הבנה כלפי ישראל וביקורת כלפי איראן.

להשתמש במשפיענים חיצוניים

אבל לא די בכך. ניסיון העבר לימד אותנו שככל שמלחמה מתארכת, מנהיגים ומדינות שעמדו לצידנו בתחילת הדרך, לאט לאט נעלמים להם ומשאירים אותנו לבד. אין טעם להיכנס לסיבות של תופעה זו שחוזרת על עצמה פעם אחר פעם. מה שחשוב הוא לפעול, כדי לנסות ולמנוע את קיומה או לפחות לדחות אותה כמה שרק ניתן. כדי לעשות זאת חשוב להתחיל ב'מלחמת הסברה' מצינו שתכליתה לשמר את התמיכה בנו ובמלחמתנו הצודקת. זה הזמן לפעול ביצירתיות ובחכמה. הדרך הנכונה והיעילה לקדם מלחמת הסברה היא קודם כל דרך משפיענים שאינם ישראלים. כמעט בכל הטורים שלי בנושא ההסברה הדגשתי את העובדה הפשוטה, שהדרך היחידה שדעת

להשלים את ההרתעה הטכנולוגית עם הרתעה תודעתית

הרתעה היא מושג עמום, מעורפל, נזיל, מכיוון שעניינו בהערכות אודות תפיסות המציאות של האוייב, ערכיו, החשיבות שהוא מייחס לאינטרסים שונים, מידת היותו רציונלי וכיוצא באלה רכיבים קשים להערכה ולמידה. מכל עבר נשמעים הקולות על ההרתעה הישראלית ששוקמה בעקבות שבוע המלחמה הראשון נגד אירן. יש שהרחיקו לכת עד לקביעה בדבר הפיכתה של ישראל למעצמה האזורית החזקה.

אלא ששיח ההרתעה העכשווי מתייחס בעיקר להרתעה הטכנולוגית. ישראל אכן הוכיחה יכולות טכנולוגיות דמיוניות וכישרון תכנון יצירתי במיוחד, המשולבים במיומנויות ביצוע מושלמות. אלו עוד ייחקרו שנים רבות וצבאות בעולם יאספו כל בדל מידע בשאיפה להתקרב לכך.

להרתעה הטכנולוגית חשיבות עצומה. אולם היא אינה מספקת לבדה. הרי כל העולם יודע שלישראל יתרון טכנולוגי ברור על אויביה. מבצע הביפרים ומה שקרה מול אירן, ביסס וחיזק את ההרתעה הטכנולוגית. אולי העולם לא העריך את גודל הפער הטכנולוגי ואת רמתן המדהימה של היכולות, אבל עצם קיומו היה ידוע. אלא שהרתעה טכנולוגית לא תעמוד לבדה.

להשלמתה של ההרתעה הטכנולוגית נדרשת הרתעה תודעתית, שבמרכזה ידיעתו של כל אויב פוטנציאלי שאנחנו מוכנים להשתמש ביתרונות הללו במלוא העוצמה. הרתעה כזו תושג רק אם הפעם, בניגוד גמור לעבר, ישראל תלך עד הסוף. להכרעה ולניצחון מוחלט. ישראל הרגילה את העולם שתמיד ניתן לעצור אותה לפני הניצחון, לפני ההכרעה והכניעת האוייב. בכל פעם שישראל נמצאת במלחמה או במבצע, מיד מתחילים לתקתק שעוני העצירה הקבועים: השעון החיצוני הבינלאומי והשעון הפנימי הישראלי.

השעון החיצוני נשען על צביעות והתחסדות בינלאומיות, המתבטאות בדרישות השמורות רק לישראל: תביעות ייחודיות של 'הדין הבינלאומי' בפרשנות מחמירה המופעלת רק כלפי ישראל; הצהרות היוצרות סימטריה מעוותת בין הצדדים המשתטשת את ההבחנה בין טובים לרעים; דרישות להפסקת אש כאשר מסתמן ניצחון ישראלי; קריאות להחזרת 'היציבות', שמשמעותן היא שלישראל רק מותר להתגונן בעו שלאוייביה מותר לתקוף שוב ושוב; איומים והפעלת אמברגו על משלוחי נשק; ומעל לכל, הצהרות על הצורך במשא ומתן להשגת 'שלום צודק ובר קיימא', שמשמעותו לכאורה הקמת מדינה פלשתינית. נדרשת מכונת כביסה גדולה במיוחד לצורך כיבוס כל המונחים השמורים למטרת העל של בלימת ניצחון ישראלי.

וישנו גם השעון הפנימי, המקומי, המתקתק במקביל לשעון הבינלאומי, באמצעות סוכני השפעה במגוון מוקדי כוח: מאגר הפרשנים ברוב אמצעי התקשורת הטועים כמעט תמיד; מצבור בכירי הממסד הביטחוני לשעבר ולפעמים גם אלה שעדיין אינם לשעבר; 'מומחי' האקדמיה ומכוני המחקר החד כיווניים; ועוד. כולם, באורח פלא, כמעט כאיש אחד, שואלים 'מה האסטרטגיה?', 'מה עם היום שאחרי?'. הכול למען מטרת העל המשיחית, שלא חשוב עד כמה המציאות מרסקת בכל פעם מחדש: מדינה פלשתינית. אז איך תושג ההרתעה התודעתית המשלימה את ההרתעה הטכנולוגית? ראש הממשלה התחיל את השבוע באמירה הצודקת שאנחנו לא מוכנים להפסקת אש. מכאן אפשר לעלות מדרגה ולהכתוב תנאים מוקדמים במקרה ויגיע שלב המשא ומתן: השמדה בפיקוח בינלאומי של כל המשגרים, כל מאגרי הטילים, כל אתרי הייצור שלהם וכמובן כל אתרי הגרעין. הכול בפיקוח בינלאומי הדוק שיכלול גם את נציגי ישראל.

רגע, אבל מה פירוש תנאים מוקדמים? האם לא על הצעדים האלה אמור להתנהל המשא ומתן?

אז זהו, שלא. יש להניח שרוב הקוראים אומרים לעצמם ברמות שונות שזה לא ריאלי, לא רציני, חסר כל היתכנות ועוד. וזו בדיוק הנקודה. כי אנחנו עמוק רק בתפיסת ההרתעה הטכנולוגית. בואו נתחיל לעבור להרתעה התודעתית, האמיתית.

למסגרת חינוך מיוחד
בשומרון דרוש:

צוות פרא רפואי

מרפאה בעיסוק | פיזיותרפיסטית
מטפלת רגשית | מנתחת התנהגות | אחות
קלינאית תקשורת | עובדת סוציאלית

תנאי שכר
מעולים

ליווי והדרכה
צמודים

תשלום על
חופשות

הכשרה וקידום
מקצועי

לשליחת קוח:

korot@orchot.org.il

רשת חינוך מיוחדת סאוד

פרח. רשת לחינוך מיוחד הגדולה והמובילה בישראל

יהודי איראן נקרעים בין אהדתם הנסתרת לישראל לבין תמיכתם הגלויה במשטר האייתולות

מנחם רהט

התנכלות השלטונות ומפני היפגעות פיזית בחילופי האש בין ישראל ואיראן. מאז פרוץ המלחמה, סגורים בתי הכנסת ובתי הספר, והיהודים מסתגרים בבתייהם. הרב ג'רמי הביע תקווה כי יהודי הקהילה לא ייפגעו בהמשך המלחמה, כפי שלא נפגע איש מהם עד כה. הרב קרא לבני קהילתו ברחבי איראן להגביר תפילותיהם "לנוכח המצב הקשה".

עדות למצבה הייחודי של הקהילה הנקרעת בין עמה לאזרחותה, יש בעובדה כי הקהילה כבר גינתה פעמיים את ישראל "על תוקפנותה כלפי איראן שוחרת השלום". נציג הקהילה בפרלמנט האיראני ד"ר הומיון שמח, הביע "שאת נפש מפשעי המשטר הציוני ומיתקפתו כנגד איראן מולדתנו". במכתבו לבני הקהילה שהעתיקו נשלח לשלטונות, כתב ד"ר שמח כי "ישראל מבצעת פשעי מלחמה ופשע נגד האנושות בתקיפתה הברוטלית נגד מולדתנו איראן. היהודים באיראן הם חלק בלתי נפרד מהעם האיראני ומהמולדת האיראנית. הקהילה היהודית מתנערת מפגיעה בריבונותה של מולדתנו ומשגרת את מיטב האיחולים לבריאות הפצועים ואת תנחומיה למשפחות האיראניות שאיבדו את יקיריהן".

הודעה דומה בגנותה של ישראל "הפושעת והתוקפנית" ובה גם הודעת תמיכה "במולדתנו איראן" פירסם אחד מזקני וחכמי הקהילה, חכם יונס חמאמי זאר.

בנוסף להצהרות הארסיות האנטי ישראליות שעליהן חתם ד"ר שמח, הוא חתום גם על כרוז משותף של נציגי כל הדתות באיראן, שיזמה המועצה האיסלמית האיראנית, ובו גינוי חריף "למיתקפה הציונית שתקפה את מולדתנו האהובה וגזלה את אדמתנו הקדושה".

הרב יהודה גראמי עם ילדי התלמוד תורה בטהראן. צילום ע"פ סעיף 27 א'

9,000 היהודים החיים באיראן, רובם שומרי תורה ומצוות, בהנהגת רב הקהילה הרב יהודה גראמי, הנקרעים בין חובתם להביע תמיכה במשטר הרשע האיראני בהנהגת כת ההייתולות, לבין אהדתם הנסתרת למדינת ישראל, נקלעו למצוקה נוספת עקב מלחמת 'עם כלביא': החשש שמא ייפגעו מן המיתקפות הישראליות בערים המרכזיות באיראן בהן מצויות הקהילות היהודיות.

יהודי איראן מרוכזים בטהראן (6,000 נפש), שיראז (2,000), כראמנשה (500) ואיספהאן (500). ועוד יהודים בודדים חיים בעיר המדאן, שבה קבורים על פי המסורת מרדכי ואסתר. כל הערים הללו הותקפו מעת לעת בידי חיל האוויר הישראלי. בידי הקהילה מצויים כ-100 בתי כנסת הפזורים ברחבי איראן, ובהם 30 בטהראן, אך רק 20 מהם פעילים בשבתות וחלקם גם בשאר ימות השבוע, והשאר רק מתחזקים פיזית ע"י הקהילות היהודיות לכל יקרום במקרה של הזנחה. הקהילות מפעילות בסך הכל חמישה תלמודי תורה הנתונים לפיקוח ממשלתי דקדקני.

החוקה האיראנית מכירה ביהודי המדינה כמיעוט דתי עם זכות להגנת השלטונות, להפעלת מוסדות דת ולתעסוקה, אך לא תמיד מקפידים השלטונות על כך. לפי המדור לחופש דת במשרד החוץ האמריקני, הקהילה היהודית נהנית מזכויות אוטונומיות אך חיה תחת לחץ ותביעה של השלטונות להזדהות מוחלטת עימו ולהוקעת מדינת ישראל כמדינת אויב.

הרב יהודה ג'רמי, רבה הראשי של יהדות איראן, אמר בראיונות לתקשורת הזרה, כי יהודי איראן חיים בחרדה כפולה - מפני

כ-70 אלף מתוך 80 אלף יהודי איראן עזבו מאז המהפכה החומייניסטית - לאו דווקא לישראל

יצחק הילדסהימר

המנוח ח'ומייני ובהתחייבות לנאמנות למנהיג העליון הנוכחי ח'אמנאי ולחוקה האיראנית. הדו"ח גם מגנה את ה'כיבוש הציוני' ועוד. מובן שליהודי איראן, אם ברצונם להישדד בביטחה, אין ברירה אלא להשמיע דברי נאמנות והתפרסות אלה.

הדו"ח השנתי המדווח על חיי הקהילות, מאשר שליהודי איראן בתי הספר וגני ילדים ומרכזי התרבות. הדו"ח גם מציין את הקשיים הכספיים שהקהילה נתקלת בהם, אבל מדגיש שבעזרת חברי הוועד הם מנסים להתגבר על קשיים אלה. כן מציין הדו"ח שבנושאי סעד הושקעו למעלה מ-60 אלף דולר, סכום הנחשב גבוה באיראן של ימינו, כולל תמיכה שניתנה למשפחות מבוגרות ועניות, וכן בתחום הבריאות, השיכון, שכר לימוד ועוד.

כאמור רוב יהודי איראן מתרכזים כיום בטהראן אך קיימות עדיין קהילות פעילות גם בשיראז, באיספאהאן, ביאזד ובקרמאנשה. בדו"ח השנתי של הוועד של טהראן המתייחס לקהילות אלה נאמר, שהקהילה בטהראן מספקת באופן שוטף מזון כשר למהדרין לקהילות הקטנות, כולל כמובן מצות לפסח, מוצרי בשר כשר למהדרין ועוד.

מצד שני אין באיראן כיום רבנים הפועלים בגלוי. לפני שנים אחדות פגשנו בלונדון משפחה יהודית מאיראן לשעבר. אם המשפחה סיפרה שבנה הוא רב הנחשב לפוסק הלכה ידוע. המשפחה חזרה מביקור בענייני עסקים וייצוא שטיחים מאיראן. האם סיפרה שמהרגע שהם ביקרו בבית הכנסת ולקהילה נודע שהבן הוא פוסק הלכה, אנשי הקהילה לא נתנו לו מנוח והציפו אותו בשאלות הלכתיות, כמובן בחשאי. כמה מהיהודים אפילו ליוו את הבן בדרכו לשדה התעופה בחזרה ללונדון ושאלו שאלות בענייני הלכה עד שנפרדו ממנו. שוב ושוב מדגיש הדו"ח את נאמנות הקהילה לשלטון האיסלאמי ומציין בסופו של דבר ש"ציונות היא פוליטיקה ולא יהדות".

עם פרוץ המהפכה האיסלאמית באיראן, בהנהגת המנהיג העליון רוחאללה ח'ומייני ב-1979, חיו באיראן כ-80 אלף יהודים, חלקם הגדול בטהראן. המהפכה הקיצונית הרחיקה רבבות מהם מקהילותיהם, אבל רובם נטו להגר דווקא לארצות הברית, במיוחד לאזור לוס אנג'לס שבקליפורניה.

בעשרות השנים האחרונות, לאחר ח'ומייני, כמעט כל אלה שנשאו את איראן עברו ללוס אנג'לס ורק מתי מעט עלו לישראל. בסופו של דבר נשארו באיראן, תחת שלטונו של האייתולה עלי ח'אמנאי, לפי דו"ח שנתי של הוועד היהודי המרכזי של טהראן, שפורסם לאחרונה, רק כ-10,000 יהודים לכל היותר, ויש אומרים שהמספר מסתכם ב-8,000. ההערכה היא שמספרם האמיתי מצוי אי שם באמצע - כ-9,000 יהודים. כלומר: כ-70 אלף מתוך 80 אלף יהודי איראן עזבו מאז המהפכה החומייניסטית.

לפני כ-20 שנה פגשנו לעיתים ברומא בירת איטליה, או בבודפשט בירת הונגריה, קבוצות גדולות של פליטים יהודיים איראניים, שרובם הגדול אמרו שהם בדרכם לקונסוליה המקומית של ארצות הברית, במגמה להשיג ויזת כניסה לארצות הברית, או לקבל את הוויזה שהזמינו. רובם הביעו תקווה להשתקע בלוס אנג'לס וסביבתה, שבה הלכה וגדלה הקהילה היהודית האיראנית.

כמעט לא היו בין המהגרים הללו מי שהביעו את רצונם לעלות לישראל. אבל גם אם רצו כמה מהם לעלות לישראל, הדרך הישירה מטהראן לנמל התעופה בן גוריון, הייתה חסומה בפניהם. רק אלה שהביעו את רצונם להגר לאמריקה הצליחו לקבל אישור יציאה מאיראן.

הדו"ח השנתי של הקהילה מוסר, ש"יהודי איראן חיים בביטחון מלא תחת ההנהגה של הרפובליקה האיסלאמית". הדו"ח נפתח בתשבחות למנהיג

למסגרות חינוך מיוחד בשומרון
דרושות לשנה"ל הבאה

גננות סייעות

תשלום על
חופשות

סביבת
עבודה חמה

ידע והדרכות
מקצועיות

קידום
מהיר

לפרטים נוספים:

לאריאל: 050-6585502

לקרני שומרון: 054-4391804

לברוכין והסביבה: 03-5618680

פרח. רשת לחינוך מיוחד הגדולה והמובילה בישראל

בתפלה. מדברים רק אתו

"המקפידים בקדושת בית הכנסת שלא
לדבר דברי חולין בו,
יזכו לשפע פרנסה
בראות ונחת מילדיהם"

| גדול הדור הרב חיים קנייבסקי |

בבני-ברק מתנערים מסיפור הבטחת החזון איש שפצצות לא ינחתו בעיר: "לא סומכים על הנס"

מנחם רהט

פניית פרסה וטענו כי הדברים מעולם לא נאמרו, ואם נאמרו היו אלה דברי תקווה וחיזוק מפי החזון איש ולא 'הבטחה מבצעית' שאפשר לבנות עליה.

תלמידי ר' חיים קנייבסקי הסבירו גם, שיתכן שהבטחת החזון איש התקיימה כל עוד תלמידו ר' חיים קנייבסקי חי בעיר, ועובדה היא שלאורך כל ימי חייו עד לפטירתו בבני ברק, אכן בני ברק היתה מוגנת מנחיתות של טילים ופצצות בתחומיה. לדברי תלמידי ר' חיים קנייבסקי, פג תוקפה של הבטחת החזון איש ברגע שר' חיים הסתלק לבית עולמו.

אלא שבכך לא תם הדיון המרגש המנסר בחללה של בני ברק. בכלל חזון איש, המשמר את מורשת משנת החזון

איש, נשמעו טענות כי אף שהדברים מתועדים בכתובים, לא יתכן שהחזון איש אמר זאת. לעומת זאת מתעקשים בני משפחת קנייבסקי שההבטחה נאמרה והם שמעו על כך במו אזניהם מי אביהם ר' חיים, אך פג תוקפה מרגע שר' חיים קנייבסקי נעדר מן העיר.

מכל מקום, עיריית בני ברק הודיעה ברבים, כי אינה סומכת לא על נסים ולא על שמועות עמומות, גם אם לעיתים מוכחות, והיא מקיימת פעילות חירום נרחבת לביטחון התושבים, כולל מענה מיידי במקרה של נפילת הטיל, כמו למשל עזרה טכנית מיידית ותמיכה פסיכולוגית לנזקקים.

בעקבות נפילת הטיל וההרס שנגרם הודיעו מנכ"ל העירייה ישראל אירנשטיין, וסגן ראש העיר ומחזיק תיק שירותים חברתיים גדליה סילמן על הפעלת מרכז קליטה בבית ספר מעלות גרשון ברחוב הרב אברמסקי, המיועד לתושבים שבתיהם נפגעו. כל הנהלת העיר הגיעה לאתר נחיתת הטיל הקטלני וההרסני, כדי לפקח על הקמת המרכז ולוודא מתן מענה הולם לכל הזקוקים לכך. בהנחיית ראש העיר חנוך זייברט, הופעל מרכז קליטה מאובזר ומותאם לשהייה ארוכת טווח, תוך הקלה מרבית על התושבים בקשיי הקליטה הראשוניים.

ובכל מקרה, הביאה העירייה לידיעת התושבים דברים שאמר במקום נפילת הטיל מפקד נפת גנים בפיקוד העורף אל"מ יהונתן רז כי "היו לנו בבני ברק ניסים וסייעתא דשמיא בזכות הציות להוראות פיקוד העורף, אבל אין סומכין על הנס".

אתר שנפגע מטיל איראני בבני ברק. צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

האם הבטיח החזון איש, מנהיג הציבור הליטאי בבני ברק עד לפני 72 שנה, שטילים ופצצות לעולם לא יפלו בבני ברק בזכות היותה עיר התורה והחסידות? ואם הבטיח, איך קרה שהשבוע נחת טיל איראני הרסני בבני ברק, קטל את תושב העיר אברהם כהן ז"ל בן ה-75 וחולל הרס עצום בשכונת פרדס כץ: הרס עשרות דירות ברדיוס נרחב סביב מוקד נפילת הטיל וחורבן שני מוסדות חינוך עירוניים?

ועוד תמיהה: אם ההבטחה בעינה עומדת, מה שלא כל כך בטוח לאחר המיתקפה האיראנית שבין יום א' לב' השבוע, למה בכלל צריך להיענות להנחיות פיקוד הערב ולרוץ הנישמע

אזעקה אל המרחב המוגן? מדוע לבזבז זמן בשהייה בממ"ד או במקלט? והרי קיימת הבטחה שלא יפלו טילים בעיר התורה והחסידות.

רבני בני ברק נאלצו השבוע להתמודד עם התחושה שבני ברק מוגנת מיסטית מכח הבטחת החזון איש, שאכן הוכיחה את עצמה מאז קום המדינה ועד לשבוע זה, ושהתחזקה בימי מלחמת המפרץ כאשר נחתו סביבה טילים, ולעיתים במרחק של כמה מטרים מגבולה עם רמת גן, אך מחוץ לתחומיה.

החשש שמא אנשים יסמכו על הנס ועל ההבטחה המיסטית ויימנעו מלהתמגן, חשפו מלחמת עולם בין רבני ברק. הרב יהודה סילמן והרב שריאל רוזנברג, ועוד רבנים רבים וחשובים, הבהירו כי הם מתנערים מהבטחת החזון איש המקובלת וכי "אין הדברים מדויקים ודל". גב, סביבתם של אותם רבנים עצמם נהגה לטעון עד כה שההבטחה אכן קיימת ופועלת.

לעומת זאת טוענים רבים הקשורים לבית הרב חיים קנייבסקי זצ"ל, כי היתה הבטחה כזו והיא שריא וקיימת. כאן המקום להזכיר, שמי שהפיח רוח חיים בהבטחה זו היה תלמידו של החזון איש, רבי חיים קנייבסקי, שנהג לומר כי הבטחת החזון איש קיימת והוכחה הלכה למעשה בפועל בשטח. הדברים אף מתועדים בספר המתאר את חייו של ר' חיים קנייבסקי. בנוסף קיימות הקלטות מפי ר' חיים בעניין תוקפה המוחלט של הבטחת החזון איש.

דברי תקווה ולא 'הבטחה מבצעית'

אלא שעכשיו, לאחר נחיתת הטיל הקטלני בבני ברק, עשו רבני בני ברק

יותר מ-100 חלקי טילים ומיירטים נפלו בישובי יו"ש - עשרות אלפי משפחות ביו"ש ללא מיגון

ראש מועצת שומרון יוסי דגן: "יו"ש היא המגן והפכה ליקו הירוט של מדינת ישראל"

חגי הוברמן

טיל איראני שנפל באחד היישובים בשומרון. צילום: רועי חדי

במועצה אזורית שומרון מדווחים כי אלפי בני אדם בהתיישבות הצעירה חיים ללא מיגון. שכונות שלמות של מבנים יבילים נעדרות ממ"ד ומיגון. על אף שמועצה אזורית שומרון פנתה בשנים האחרונות פעמים רבות לכלל הגורמים, טרם ניתן מענה מהמדינה למחדל, ואין במקומות הללו ממ"דים או מיגוניות.

ביו"ש כולה ישנם עשרות אלפי בני אדם באותו מצב. בימים האחרונים נפלו עשרות שברי ירוט וחלקי טילים איראנים בשומרון, בין השאר שבר טיל נפל לתוך חצר בית ספר באחד היישובים בשומרון, שבר ירוט נפל בבית כנסת באחד היישובים ושברי ירוטים נפלו על רכבים ובתים ברחבי השומרון. ביו"ש כולה נפלו למעלה ממאה שברי ירוט וחלקי טילים חלקם

המשך בעמ' 17

אצבע אלוקים

אם לפני 20 חודש, בימים שלאחר השבעה באוקטובר, כשעם ישראל היה שקוע באבל, והעולם כולו לעג למפלה הישראלית וזלזל בכוחה, היו מספרים לכס שבעוד שנה וחצי - עזה תהיה מרוסקת, חיזבאללה יהיה מעוק, אסד יהיה היסטוריה, ומטוסי חיל האוויר יגהצו בנינוחות את שמי טהרן תוך כדי שדובר צה"ל מפרסם הודעות פיגועי מפורטות לתושבי טהרן, הייתם לבטח מפנים את בעל הדמיונות לטיפול פסיכיאטרי דחוף, לשם הורדתו לקרקע המציאות.

כנ"ל לגבי הקשר עם ארה"ב. רק לפני כמה חודשים עוד היה כאן ממשל אמריקאי שהטיל הגבלות קשות על ישראל, קשר את ידיה בעזה, והטיל אמברגו נשק קשוח מפצצות ועד דחפורים. מי היה מאמין שנגיע ליום בו שגריר ארה"ב בישראל מפרסם הודעות אמונה ותמיכה במדינת ישראל, משל היה חבר עוצמה יהודית, כאשר הנשיא טראמפ מהדהד ברשתות החברתיות את המסרים ה'משיחיים' שקיבל מהשגריר.

ברגעים אלו בהם נכתבות השורות, עדיין לא ברור אם ארה"ב תיכנס למערכה באופן אקטיבי מול איראן. אם כי סביר להניח שכאשר תקראו את השורות הללו, זה יהיה אחרי שהמפציצים האימתניים האמריקאים יסיימו תצוגת תכלית מרשימה בפרדו. כך או כך - סיכום השורות דלעיל הוא אחד: מי שמנהל את האירוע הוא בורא עולם, והוא עושה את זה בטיפול אישי, טוב מכפי שיכולנו אפילו לדמיין. לב מלכים ושרים ביד ה', ומי שמאמין לא מפחד.

לא רוצה לקטרג חלילה על עם ישראל ברגעים גורליים אלו, אז אזכיר רק את הצד החיובי: השבוע בשבתי כפרשן בערוץ 14, בעוד אחד ממשרדי החירום הליליים, בעיצומו של גל אזעקות, הניח המגיש בועז גולן כיפה על ראשו, וקרא בכוונה פרק תהילים. זהו התיקון האמוני למדינת ישראל, אחרי שנים שכל בדל אמונה זכה בתקשורת לקיתונות לעג ובזו. לא עוד. עם ישראל שב לא רק לארצו. הרייטינג ב-14 מוכיח: הוא שב גם לאלוקיו.

הקבינט המצומצם

נציגי האופוזיציה מתחרים ביניהם במתן גיבוי לממשלה אודות הפעולה באיראן. מצביעים יחד נגד הצעות אי האמון של המפלגות הערביות, ומנסים לייצר מצג, שכביכול זו ההחלטה שהייתה מתקבלת ע"י כל אחד מהם, אילו רק היה זוכה לשבת בכיסא הנכון. באסה להרוס את האידיליה, אבל חשוב לזכור את המציאות. את בני 'נעצור את המלחמה לשנה-שנתיים' גנץ, דרך כל חבריו שהטיפו לנו לעצור את המלחמה בעזה, להגיע להפסקת אש בלבנון, כמובן הסכם הגז המופרך עם לבנון, ועד אלו שייחלו פומבית לניצחונה של קאמלה האריס.

זו לא רק שנת הימין, שתמורתה הם מוכנים לאבד את המדינה. זה קוצר הרואי וחלישות האמונה. הקבינט הנוכחי הוא לא רק מפוכח יותר, הוא גם אמוני ואמיץ יותר. אחרי שנים שגנרלים לשעבר נתנו את הטון, ומנעו כל יוזמה התקפית, הקבינט הנוכחי העז לעשות מעשה. רשימת הפעולות של ישראל מאז שונה הרכבו של הקבינט המצומצם, כאשר את מקומם של גנץ, אייזנקוט וגולנט, תפסו בן גביר וחבריו, ארוכה מאוד: הביפרים, חיסול נסראללה, הכניסה הקרקעית ללבנון, הרס רפיח, מחיקת צבא סוריה, שינוי האסטרטגיה ברצועה מפשיטות לכיבוש קבוע, ועד כמובן למתקפה האמיצה באיראן. לנתניהו מגיע כמובן כל הקרדיט, אלא שגם לפני זה היה כאן נתניהו. ההבדל הוא במי יושב לצידו.

מי שמנהל את האירוע הוא בורא עולם, והוא עושה את זה בטיפול אישי, טוב מכפי שיכולנו אפילו לדמיין. לב מלכים ושרים ביד ה', ומי שמאמין לא מפחד

שירותי הדת ממשיכים לפעול ללא הפסקה גם תחת אזעקות

אבי עמית |

המשרד לשירותי דת והמועצות הדתיות ממשיכים להעניק שירותי דת חיוניים גם בימי המלחמה ויוזמים פעילויות לחיזוק החוסן הרוחני ומקבלים הוקרה על שליחותם הציבורית והלאומית.

המשרד לשירותי דת, בראשות השר הרב מיכאל מלכיאלי, שלח איגרת הוקרה מרגשת לראשי המועצות הדתיות ולחברות הקדישא ברחבי הארץ, ובה בירך על נחישותם של העוסקים בקודש, הממשיכים לספק שירותי קבורה, נישואין, כשרות, מקוואות ועוד - לעיתים תחת אזעקות ובתנאים מורכבים. האיגרת, המדגישה את מעמדם כ"שליחי ציבור מהמעלה הראשונה ושותפים מלאים למשימה הלאומית", מבטאת את הערכת המשרד למסירותם, אחריותם ושליחותם הציבורית בתקופה מאתגרת זו.

במכתבו של השר נאמר עוד: "בימים שבהם ניצבת מדינת ישראל בחזית ביטחונית רבת אתגרים, אנו חשים חובה לפנות אליכם, העוסקים בקודש, ולהביע את הערכתנו הרבה על העשייה, האחריות והשליחות שאתם נושאים על כתפיהם. אתם מהווים עוגן של מסורת, רגישות ואנושיות עבור הציבור כולו".

מנכ"ל המשרד יהודה אבידן ציין כי המשרד עומד לרשות הציבור, הן במענה שוטף והן בהיערכות לשעת חירום. "משרדנו הקים חמ"ל חירום ייעודי לריכוז המענה למועצות הדתיות ולחברות הקדישא בעת הזו. החמ"ל פועל במתכונת מורחבת וזמין עבורכם 24/7. לפניו ניתן ליצור קשר בטלפון: 02-5311320. נשמח לשמוע מכם בכל צורך".

יותר מ-100 טילים

ש"ש מעמ" 16

בגדלים של אוטובוס. מדובר בשברי יירוט בגדלים מאיימים, עד לגודל של מכונית משפחתית.

ראש המועצה האזורית שומרון, יוסי דגן, פנה באופן דחוף לראש הממשלה בנימין נתניהו ולשר הביטחון ישראל כ"ץ בדרישה להעביר תקציב מיגון מיידי ליישובי השומרון, במודל שנעשה היום לתושבי קו עימות במקומות אחרים במדינת ישראל, שזכאים לסיוע על פי קריטריונים של מרחק מקו העימות, בסך 132 אלף למשפחה למיגון.

ראש מועצת שומרון דורש להשוות את מדיניות המיגון, בדומה למודל שקיים כיום לתושבי קו עימות אחרים, או לכל הפחות להתחיל באופן מיידי לאפשר מבנה ממ"דים ומיגוניות ציבוריים לעשרות אלפי בני אדם שנותרו ללא מיגון.

דגן ביקר בחצר בית הספר בו נפל חלק מסיבי של טיל איראני תוך נזק למקום וקרא לראש הממשלה שר הבטחון ופיקוד העורף לתת מענה מיידי לעשרות האלפים ללא מיגון.

"עשרות אלפי בני אדם ללא מיגון ביו"ש שהפך לקו הירוט של מדינת ישראל. מדי לילה נופלים חלקי מיירטים על בתים, חצרות, ורכבים. אנו מצפים מהמדינה בשעה קשה זו, לאשר בניית מרחבי מיגון ציבוריים כפי שנדרש וכפי שנעשה בכל מקום בארץ. אני קורא לראש הממשלה ושר הבטחון עכשיו לאשר תוכנית חירום לתקצוב מבני מיגון בהתיישבות הצעירה ובנוסף לאשר את תוכנית המיגון בפורמט של תוכנית 'מגן הצפון' לתושבי יו"ש שהם קו עימות לכל דבר ועניין.

"בשומרון חיות מאות משפחות שגרות במבנים ללא ממ"ד, חלקן ביישובים שחווים ירי, חדירות ונסיונות פיגוע. אנחנו בקו עימות לכל דבר - והגיע הזמן שהמדינה תכיר בכך גם באופן תקציבי. חיי ילד בשומרון אינם שווים פחות".

לדבריו, מדובר בעיוות מדיניות שעלול לגבות מחיר כבד: "אנחנו דורשים מהממשלה: תקצבו את המיגון - לפני האסון הבא. זה לא עניין פוליטי. זו אחריות לאומית".

נסתרות דרכי ההשגחה

כמה נקודות על השבוע האחרון.
א. אנו לא ממש קולטים שאנו חיים בימים היסטוריים. כבר שני עשורים שאנו מדמיינים/חוששים ממלחמה עם ראשי ציר הרשע, והכותרת שרצה בימים אלה על המסכים: 'מלחמת ישראל אירן' - לא ממש נתפסת.
ב. 'על ניסיון שבכל יום עמנו'. כל יהודי שנפגע הוא עולם ומלואו, אבל צריך פרופורציה: מאות טילים מדויקים ומחומשים נזרקו מאז תחילת השבוע על ישראל - ומספר הנפגעים קטן עד מאד - פחות מרבע אחוז מהתרחישים המקלים שהיו בידי מקבלי ההחלטות. (ותודה גדולה גם לחיל האוויר ולמפתחי נטרול הטיילים).
ג. עיניים לקהילות היהודיות בעולם. בטוחני שגופי הביטחון והמודיעין של ישראל עסוקים מעל הראש באבטחת המוסדות היהודים בעולם ושלומם. זו הבטן הרכה של העם היהודי מול נקמת האירנים.
נשלח מכאן חיבוק גדול לאחינו בעולם ונזכור שאנו עדיין חיים במקום הכי בטוח ליהודים.
ד. נתניהו. ליום הזה ביבי הכין את עצמו בכל שני העשורים האחרונים. המערכה הזו לפני הכל, היא פרוייקט חייו הגדול של האיש שקידש את החרבת פרוייקט הגרעין האירני בכל מעשיו ונאומיו.
היו כאן שנים רבות אנשים שפיקפקו, לעגו, ביזו והתייחסו בביטול לחזון ולאיומים של נתניהו. השבוע כולם אוכלים בתיאבון (או בצער) את הכובע.
למעט הציוצים והקונספירציות התלושות מעובדות של דמויות 'מחאה' הזקוקות לטיפול הנפשי המתאים, האופוזיציה מוכיחה בגרות וערבות ומתגייסת על מלא למערכה המוצדקת. שאפו לה. הלואי וכך ישראל.
ה. ה'היבריס' הינו אבי כל מפלה. אנו זקוקים כעת לצניעות. אנחנו לא באמת צריכים נאומים פומפוזיים וציוצי רהב מיותרים על 'ניצחון מוחלט באירן', או 'נשמיד את כל תכנית הגרעין האיראנית'. ואם צריך נעשה זאת לבד. זה זמן עשייה שקטה ונכונה. המשאית עם הצל"שים תגיע בסוף

המערכה.

ו. החוסן הלאומי. למעט קומץ קולני, רופס וחלש, עם ישראל מפגין בימים אלה את עוצמתו, לכידותו וחוזקו. העורף שהפך לחזית מוכיח, שהוא עשוי מאותם חומרים מהם בנויים מגיני הארץ הזו, שכבר שנה ושמונה חודשים מוסרים נפש למען כלל ישראל. חזק ואמץ ישראל!
ועוד נקודה חשובה לסיום (ותודה לגיסי הרב אורי הולצמן שעורר אותי לזה).
נסתרות הן דרכי ההשגחה. אין לנו הבנה וידיעה בדרכי שמייים. אך לצד המחיר הנורא שהעם הזה שילם, בצל משפחות אבלות ושבורות וקדושי עליון שעלו בסערה השמימית - דווקא האסון הגדול של 7.10 העמיד מציאות שגרמה לנו לצאת ולהילחם בחמאס ובחיזבאללה, מה שהביא לקריסת סוריה, מה שהכשיר כעת את הקרקע להתמודד מול האוייב הגדול - אירן עצמה, מבלי לחשוש מאוייבים קרובים.

על ניסיון
שבכל יום
עמנו. כל יהודי
שנפגע הוא
עולם ומלואו,
אבל צריך
פרופורציה:
מאות טילים
מדויקים
ומחומשים
נזרקו מאז
תחילת השבוע
על ישראל
- ומספר
הנפגעים קטן
עד מאד

בן גביר בזירת נפילה: איראן מסתירה מידע. השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר, הגיע לזירות הנפילה השונות ברחבי הארץ, לצד מפכ"ל המשטרה, רנ"צ דני לוי. השר בן גביר התייחס לנפילות הרבות, וציין כי המלחמה מול איראן בעיצומה: "המערכה מול איראן מתקדמת. יש להם מאות הרוגים, יש הרבה דברים שהאיראנים מסתירים ולא רוצים שהעולם ידע, אבל צה"ל והמוסד עושים עבודה מצויינת". השר בן גביר הדגיש כי חובה להיכנס למרחב המוגן, ומי שנמצא בממ"ד - הסיכוי שיפגע פחות משמעותית. צילום: דוברות.

ביקור החי"ת בזירות הפגיעה.

חברת הכנסת מיכל וולדיגר, הגיעה השבוע לבקר במספר זירות שנפגעו מנפילות טילים ורסיסים. היא ביקרה בבית ים, פתח תקווה, רחובות וגבעתי שמואל, וכן הגיעה לסויר בבית החולים איכילוב, לשמוע על האתגרים והצרכים שעלו לצוותים ולבית החולים במהלך המלחמה. ח"כ וולדיגר דיברה עם תושבי האזור, תיווכה בכל מה שיכלה. היא הדגישה את הקריטיות של כניסה למקלטים: "שמרו על עצמכם, הישמעו

להוראות פיקוד העורף בלי להתמהמה. תסתכלו גם סביבכם וסייעו לאלה שקשה להם. עם ישראל חי!" צילום: דוברות.

האומץ להנהיג - דווקא עכשיו

יש רגעים שבהם נדמה שהמציאות דוחפת אותנו לפינה. לא דווקא בגלל מה שמתרחש בפועל, אלא בשל התחושה הפנימית שאנחנו על סף תהום. אווירה של אסון מתקרב, תחושת קצה. בישראל, זה כמעט עניין שבשגרה. פחד ממלחמה כוללת, מהתגובה הבאה של איראן, מהתלקחות בצפון, ביהודה ושומרון, מקריסה מבית. אבל אם יש דבר אחד שהוכח שוב ושוב לאורך שנות קיומה של המדינה, זהו החוסן המופלא של אזרחיה. יכולת עמידה שאינה רק הישרדותית, אלא כזו שנובעת מאמונה, מערכים, ומההבנה של מה מונח כאן על כף המאזניים.

המבצע הנוכחי בעומק איראן, יש שיכנו אותו מלחמה, הוא הרבה יותר מהישג מבצעי. הוא רגע מכונן בתודעה הישראלית.

זהו לא רק מהלך צבאי אמיץ, אלא גם הצהרה אסטרטגית: יש לנו יכולות. יש לנו מודיעין. יש לנו שליטה, תעוזה ומנהיגות, שמבינה שאל לנו להמתין שהאויבים הקיומיים יתממשו. עלינו למנוע אותם. בנחישות, באחריות ובאומץ. זה לא מבצע שנועד לצרכים תדמיתיים. זו פעולה שנועדה למוטט בפועל את תוכנית הגרעין של הגדולה שבאויבינו ולמעשה אוייבת קשה ועקשנית של כל העולם הנאור והמערכי. זה מבצע שנועד להעביר לה ולכל אוייבינו באשר הם, מסר ברור: מדינת ישראל לא תחכה להיות מותקפת. היא לא תחיה באשליה הכוזבת, ש'שקט מביא שקט'. מי שחושב לפגוע בנו, יתקל בתגובה יזומה ונחרצת ולא רק מגיבה.

כמובן, כל פעולה צבאית כרוכה בסיכון ולצערנו כבר שילמנו מחיר של הרוגים ופצועים, וכל הרוג וכל פצוע הוא עולם ומלואו. כל משפחה שביתה נהרס זה סבל וכאב. אבל אסור לנו בשום פנים ואופן, כמדינה, להירתע מכך.

מאז שמחת תורה אנחנו משתחררים מקונספציות, מהתודעה המתגוננת וחוזרים לפעול כמו מדינה שמובילה, שלא מסתפקת בכיבוי שריפות, אלא בונה מציאות חדשה. לא מסתפקת בלהיות מדינה שמונעת אסון, אלא כזו שמכתיבה העתיד.

מפסיקים את ההתמחות בהישרדות. מדינת ישראל לא נולדה רק כדי להחזיק מעמד. היא נולדה כדי לנצח. כדי להבטיח ביטחון, ריבונות ועצמאות לדורות לאזרחיה ותושביה.

המלחמה הנוכחית היא קו פרשת מים. לא עוד סבב. לא עוד תגובה. לא עוד מבט מבוהל אל כיפת הברזל שתציל אותנו שוב. זו מלחמה שמבקשת לעצב מחדש את כללי המשחק. כי אם לא נעשה זאת, אף אחד לא יעשה זאת בשבילנו. ובמזרח התיכון, המחירים של הימנעות גבוהים לא פחות, ולרוב הרבה יותר, ממחיר הפעולה.

יש לנו אחריות. יש לנו יכולת. יש לנו תכלית. לא בפופוליזם, לא בצרחות, אלא באומץ שקט, בעיניים פקוחות, במנהיגות אמיתית. לשלומם של חיילינו, להחלמת הפצועים, להשבת החטופים. עם ישראל חי.

מאז שמחת
תורה אנחנו
משתחררים
מקונספציות,
מהתודעה
המתגוננת
וחוזרים לפעול
כמו מדינה
שמובילה,
שלא
מסתפקת
בכיבוי
שריפות, אלא
בונה מציאות
חדשה. לא
מסתפקת
בלהיות מדינה
שמונעת
אסון, אלא
כזו שמכתיבה
העתיד

עיריית ירושלים מקיימת פעילויות לכל המשפחה בכפוף להנחיות.

עיריית ירושלים והמינהלים הקהילתיים מקיימים מגוון פעילויות הפגה ופנאי לתושבי העיר, ובעיקר להורים ולילדים. בשל הנחיות פיקוד העורף האוסרות על התקהלות, הפעילויות נערכו בזום כשבכל יום יופץ קישור ייעודי ולוח זמנים לפעילות היום. הפעילויות יכללו הצגות, יצירות, קסמים, משחקי תיאטרון ופנטומימה. מפגשי הפעילות יתבצעו פעמיים בכל יום, כשקישור הזום ותכני המפגשים יופצו בכל האמצעים טרם תחילת הפעילות. בשל ביטול אירועי שבוע הספר בעיר, יקיים מינהל קהילתי יובלים שעות סיפור יומיות בזום, שיהיה פתוח לציבור הרחב. כמו כן, תתקיים גם סדנת יוגה למבוגרים שתועבר גם היא בזום. כלל הפרטים על פעילויות המינהלים הקהילתיים יעודכנו באופן שוטף לטובת תושבי העיר. ראש העיר ירושלים, משה ליאון: "תושבי ירושלים היקרים, אנו מודעים לקושי שמתלווה לתקופה המאתגרת שעוברת עלינו. העירייה והמינהלים הקהילתיים עושים כל שביכולתם כדי להנעים את הזמן ולהקל לו במעט את ההתמודדות. ירושלמים- אתם לא לבד!" צילום: דוברות.

תלמידי ישיבת בני עקיבא לפיד ביוזמה חינוכית לילדים השוהים במרחב המוגן. בעקבות המערכה נגד איראן וחוסר הוודאות במערכת החינוך, פתחה קבוצת הרובוטקה של ישיבת בני עקיבא לפיד מודיעין קבוצת וואטסאפ ייחודית בשם 'חרב של מדע', בה תעביר לילדים והוריהם מכל רחבי הארץ תכנים שונים ופעילויות בנושא מדע וטכנולוגיה כדי להנעים את זמנם במרחבים המוגנים בהנאה ולמידה. חברי קבוצת הרובוטקה, 'אקסליבר' (Excalibur) 6738, הכוללת תלמידים מהישיבה ומספר בוגרים של מוסד החינוך, הקימו את קבוצת הוואטסאפ, שמונה כבר מאות חברים, מתוך מטרה להקל על ילדים והוריהם בתקופה זו. מדי יום הם יעבירו לאלו שהצטרפו אליה תכנים שונים כגון משימות חשיבה, חידות מדעיות, ניסויים באמצעות חומרים הנמצאים בכל בית ומשחקים. כך למשל, הועבר היום סרטון המלמד כיצד ניתן למלא אוויר בבלון בעזרת חומרים שונים ומבלי לנשוף בו. "המטרה שלנו בתקופה הזאת היא לקחת את הכוח שיש לנו בתור קבוצת רובוטקה ולעזור אפה שאפשר למרות המצב", אומר איתמר דודאי, תלמיד כיתה י"א וראש צוות קהילה בקבוצת הרובוטקה. "אנחנו מרגישים שאנחנו יכולים לעשות את זה, ולהעביר לילדים פעילויות וחוויות שהם יזכרו לטובה, כך שלמרות השהייה במרחבים המוגנים שלא תמיד נעימה הם יוכלו גם ללמוד וגם לראות את המדע והטכנולוגיה בצורה מהנה". צילום: דוברות.

תלמידי ישיבת בני עקיבא לפיד ביוזמה חינוכית לילדים השוהים במרחב המוגן. בעקבות המערכה נגד איראן וחוסר הוודאות במערכת החינוך, פתחה קבוצת הרובוטקה של ישיבת בני עקיבא לפיד מודיעין קבוצת וואטסאפ ייחודית בשם 'חרב של מדע', בה תעביר לילדים והוריהם מכל רחבי הארץ תכנים שונים ופעילויות בנושא מדע וטכנולוגיה כדי להנעים את זמנם במרחבים המוגנים בהנאה ולמידה. חברי קבוצת הרובוטקה, 'אקסליבר' (Excalibur) 6738, הכוללת תלמידים מהישיבה ומספר בוגרים של מוסד החינוך, הקימו את קבוצת הוואטסאפ, שמונה כבר מאות חברים, מתוך מטרה להקל על ילדים והוריהם בתקופה זו. מדי יום הם יעבירו לאלו שהצטרפו אליה תכנים שונים כגון משימות חשיבה, חידות מדעיות, ניסויים באמצעות חומרים הנמצאים בכל בית ומשחקים. כך למשל, הועבר היום סרטון המלמד כיצד ניתן למלא אוויר בבלון בעזרת חומרים שונים ומבלי לנשוף בו. "המטרה שלנו בתקופה הזאת היא לקחת את הכוח שיש לנו בתור קבוצת רובוטקה ולעזור אפה שאפשר למרות המצב", אומר איתמר דודאי, תלמיד כיתה י"א וראש צוות קהילה בקבוצת הרובוטקה. "אנחנו מרגישים שאנחנו יכולים לעשות את זה, ולהעביר לילדים פעילויות וחוויות שהם יזכרו לטובה, כך שלמרות השהייה במרחבים המוגנים שלא תמיד נעימה הם יוכלו גם ללמוד וגם לראות את המדע והטכנולוגיה בצורה מהנה". צילום: דוברות.

פרשת שלח: בין עין רעה לעין טובה

שדיברו אמת. הארץ באמת אוכלת יושביה. באמת יש בה ערים בצורות וענקים. אבל הם שכחו שיש גם הבטחה. שיש כוחות בעם, שיש אמונה. הם נשאבו לראיית חיסרון – ואיבדו את ההקשר.

כך גם בבית. אפשר לראות את החסרונות, ולפעמים הם אמיתיים. אבל אם מאבדים את הפרופורציה, את הטוב, את הכוונה – משם מתחיל הכישלון. כי כוונה היא הלב הפועם של הקשר. הרבה פעמים בן הזוג לא פעל בצורה מושלמת, אולי אפילו פגע בלי להתכוון, אבל מאחורי המעשה הייתה כוונה טובה – לעזור, להרגיע, לשמח. כשאנחנו מפסיקים לראות את הכוונה, אלא שופטים רק את התוצאה, אנחנו הופכים לדיינים במקום לבני ברית. ואז נוצרת תחושת ניכור: 'הוא לא באמת מבין אותי', 'היא תמיד עושה לי דווקא' – למרות שבפועל היה שם רצון טוב שנשכח בדרך. זוגות שמצליחים להחזיק בעין טובה, רואים לא רק מה קרה, אלא גם למה. הם נותנים אשראי, מקשיבים לעומק, ומאפשרים גם לתקלות להפוך לגשר. פרשת שלח מלמדת אותנו שאחד הכלים הגדולים ביותר לבניית זוגיות ומשפחה בריאה, הוא דווקא בעין. באיזו עין אני בוחר לראות את האחר? את הקשר? את הדרך שלנו יחד? האם אני עוזר לעצמי לראות את התקווה, את הדרך, את הפוטנציאל או שגורר את עצמי ואותם לתודעת מדבר?

ועוד דבר שראוי לשים לב אליו: לפעמים הראייה שלנו מצטמצמת לרגע הנוכחי. אנחנו מתעכבים דווקא על אותו רגע של תסכול או אכזבה, שוכחים את התמונה הרחבה. ילד שמרביץ, צועק או זורק – פתאום מצטייר לנו כ'ילד בעייתי', ואנחנו שוכחים שברוב הזמן הוא דווקא מתנהג באופן מקסים, מתחשב, חייכן, או משתדל כל כך. גם בזוגיות זה קורה: בן הזוג שחכ לקנות חלב או הגיב בעייפות בסוף היום, ופתאום כל מי שהוא עבורי מתכווץ לאותו רגע לא מוצלח. זו תעתוע של העין, שממקדת את המבט במה שחסר או מכעיס, ושוכחת להרים ראש, להיזכר בכל הטוב שהיה עד עכשיו, ולראות את האדם שמולי כמכלול ולא רק כתקריט. אפשר וצריך לבחור כל פעם מחדש. להחליף את עיני המרגלים בעיני האמונה. לראות את בן הזוג בעין טובה, את הילד בעין מעודדת, ואת עצמי בעין סולחת. כי לפעמים כל הארץ המובטחת תלויה רק במבט אחד.

« אחת הדרמות הגדולות בתורה מתרחשת בפרשת שלח: שנים-עשר נשיאים, טובי בניו של כל שבט, נשלחים לתור את הארץ. לא כמרגלים חשאיים אלא כשליחים רשמיים. "לתור את הארץ" משמעו לבדוק, להתרשם, אולי אפילו להתאהב. אלא שמהו משתבש בדרך. עשרה מהם חוזרים עם מבט קודר, פסימי, מייאש. רק שניים, יהושע וכלב, שומרים על מבט של אמון ותקווה. וכך יוצא שמבצע שנולד מתוך רצון להרגיע את העם, מסתיים בייאוש לאומי שגורר ארבעים שנות נדודים במדבר.

מה השתבש? האם הארץ באמת רעה? האם הענקים באמת בלתי מנוצחים? האם העם באמת 'חגבים בעיניהם'? או שמא משהו בתודעה של המרגלים, בצורת ההסתכלות שלהם, שיבש את כל התמונה? חז"ל מלמדים אותנו עיקרון עמוק: "הכול תלוי בעין הרואה". אותו נוף, אותם נתונים, אותם אנשים, יכולים להיתפס כטובים או רעים, מאיימים או מבטיחים, הכול לפי העיניים שמביטות בהם.

גם עכשיו, אולי דווקא עכשיו, אנחנו זקוקים לעין טובה. לא עין שמכחישה את המציאות, אלא עין מאמינה, בוטחת. עין שלא זורעת ספקות ופחדים, אלא מרימה רוח ומעודדת לבבות. זה תפקידנו – כהורים, כזוגות, כחלק מהעם

אחרי תקיפה משמעותית של ישראל באיראן. אין לי מושג איך ייראו הימים הקרובים, איזו כותרת תהיה כאן בעוד שבוע, אבל דבר אחד אני יודעת: גם עכשיו, אולי דווקא עכשיו, אנחנו זקוקים לעין טובה. לא עין שמכחישה את המציאות, אלא עין מאמינה, בוטחת. עין שלא זורעת ספקות ופחדים, אלא מרימה רוח ומעודדת לבבות. זה תפקידנו – כהורים, כזוגות, כחלק מהעם. להאמין בעם הזה, בטוב שבו, ביכולת שלו להתאחד ולצלוח גם את מה שנראה כמו גוליית מודרני.

הכישלון מתחיל באובדן אמונה

ויש עוד לימוד חשוב: המרגלים התחילו בכך

גם בזוגיות ובמשפחה, הכול תלוי בעין הרואה. לכולנו יש 'מרגלים פנימיים': הקול הביקורתי, הפחדים, הדמיונות, התסריטים שאנחנו מספרים לעצמנו על בן הזוג או על הילדים. כשאנו נשלטים על ידי קול המרגלים, אנחנו מתחילים לראות רק את הענקים, את הבעיות, את מה שחסר. פתאום בן הזוג נראה אדיש, הילדים נראים כפויי טובה, הקשר מרגיש כאילו 'אין סיכוי להיכנס לארץ המובטחת' של זוגיות טובה. אבל יש גם את קולו של כלב – הקול הפנימי שרואה את הטוב, שאומר 'עלה נעלה וירשנו אותה', שמאמין שיש לאן לשאוף, שאפשר לבנות, שאפשר לצמוח גם מתוך קשיים. אני כותבת את המילים האלה במוצאי שבת,

סוגיות אקטואליות

הרב אסף הר-נוי, אב"ד בביה"ד לממונות
'ארץ חמדה', וראש כולל רחביה

המרגלים חוזרים?

חטא המרגלים אמנם התרחש לפני למעלה מ-3,000 שנה, אבל העקרון עליו הוא נשען עדיין חי וקיים, והטיעונים ש'הצדיקו' את התנהלותם של המרגלים, נשמעים גם היום. כבר אז היה מדובר בחטא שהגיע לא משדרת העם 'הפשטה' כי אם מה'אליטה' הרוחנית, שליחי הציבור ובכירי המערכת המדינית של אותם ימים, וכפי שמעידה התורה: "כלם אנשים ראשי בני ישראל".

מספר שאלות קשות עולות בנוגע לחטא זה, ויכולות ללמד הרבה על מהותו ומשמעותו העמוקה. כיצד יתכן שדווקא שליחי העם ומנהיגיו, הצדיקים והחשובים, הם אלו שחטאו בחטא המאסה בארץ חמדה? וכי ניתן לקבל שהם חששו ופחדו מכניסה לארץ ופקפקו בכוחו וגבורתו של הקב"ה, שזה עתה הוציאם ממצרים בניסים גלויים וגדולים שאין כדוגמתם?

שאלות אלו ואחרות מובילות אותנו להבין כי לא מדובר כאן בחטא הרגיל עליו מדברים ומספרים בגן הילדים, של אנשים שחששו להיכנס לארץ ישראל. ישנה כאן תפיסת עולם עקרונית ומהותית שעמדה בראשם של המרגלים והיא שביססה בהם את הרצון להישאר במדבר. אם נבחן את הדברים לעומקם, נגלה שיותר משהמרגלים לא רצו להיכנס לארץ ישראל, הם ביקשו ורצו להישאר במדבר. חיי המדבר הם חיי שלווה ושקט. הקצב בו הרבה יותר רגוע. והדברים נכונים על אחת כמה וכמה כאשר לא צריך לטרוח ולעשות שם שום דבר. במדבר היה לבני ישראל כל מה שהם היו זקוקים לו מבלי לטרוח ולעבוד: ירד לחם מן השמים שסיפק את מזונם, בארה של מרים דאגה לאספקת המים, וענני הכבוד יישרו את הדרך ושמרו מן האויבים והמזיקים.

מבחינת המרגלים, המדבר היה מציאות החיים האוטופית ביותר שהם יכלו לבקש, ואילו ארץ ישראל היא האנטיזה לכך, משום ששם כבר נדרש מאמץ ועבודה. בארץ ישראל הניסים אינם גלויים, וחייבים לעבוד כדי להתפרנס.

בארץ ישראל צריך להקים צבא שיילחם באויבים כי גם את ענני הכבוד כבר אין. הכניסה לארץ תחייב אותם לקום לעיתים מה'סטנדר', כי אם לא נשאל לא יהיו מים, ואם לא נזרע לא תגדל תבואה.

המרגלים ביקשו את המדבר לא מחשש או פחד חיצוני מהעמים היושבים בארץ, אלא בגלל החשש שלהם משיבת עצמם בארץ. הם רצו להמשיך בתנאים המיטביים של חיי במדבר, תנאים שאפשרו להם לעסוק אך ורק בקודש, מבלי להתעסק בחומריות.

אך לקב"ה יש תוכניות משלו. יודע גם יודע הוא את מעלת שלוות המדבר ואת היכולת לעסוק בו בקודש בהשקט ובבטח, אבל הוא עצמו ציווה על הכניסה לארץ, כי ראה בכך את ייעודם ותפקידם של עם ישראל. תפקידם של ישראל בעולם הוא לא הבריחה מן החומר אלא הפחת הרוח בחומר, קידושו ורוממותו. לשם כך נדרשת ארץ, נדרשת מדינה ונדרש עם שחי שם חיים לאומיים וטבעיים הנוגעים לכל שדרות החיים. ושם בתוך המציאות הזאת, למרות היותה קשה ומסיחה את הדעת, נדרשים ישראל לגלות את שמו של ה' ולקדשו בתחתיות ארץ.

וכמו אז, גם היום עלינו לתקן תפיסות עולם המחדשות את חטאם של המרגלים, עלינו להבין מה תפקידנו וייעודנו, ולשמוח בחלקנו על קידוש שמו של הקב"ה בארץ קודשנו.

בארץ ישראל
הניסים אינם
גלויים. צריך
לעבוד כדי
להתפרנס.
צריך להקים
צבא שיילחם
באויבים. צריך
לקום לעיתים
מה'סטנדר', כי
אם לא נשאל
לא יהיו מים,
ואם לא נזרע לא
תגדל תבואה

בתום הערכת מצב: הנחיות להמשך פעילות השירות הלאומי אזרחי במסגרת שעת החירום. בהנחיית השרה הממונה על השירות הלאומי, שרת ההתיישבות והמשימות הלאומיות אורית סטרוק, קיים מנכ"ל רשות השירות הלאומי-אזרחי ראובן פינסקי, הערכת מצב. בפתח הדברים ציין המנכ"ל ש"השירות הלאומי ימשיך לפעול ולהתייבב בשעת חירום זו בחזית האזרחית". עקב המצב נדחו אירועי שבוע ההצדעה וההוקרה לשירות הלאומי-אזרחי, שתוכנן להתקיים השבוע. השרה סטרוק ומנכ"ל הרשות עובדים יחד על מעקב אחרי צרכים לאומיים בחירום על מנת להפנות כוח אדם למשימות החירום ברחבי הארץ בתגבור מערכות הבריאות, בתי החולים, הרווחה, עזרה למפונים, חינוך מיוחד, לוגיסטיקה ועוד.

מרכזי הטיפול של אמונה כאן

השפילר!

מרכזי טיפול בפרסה ארצית המעניקים מענים טיפוליים רגשיים, אישיים, זוגיים או משפחתיים, הדרכת הורים, פסיכותרפיה, חיבוק עוטף ואוזן קשבת.

תנועת אמונה
נשים דתיות ציוניות
חינוך קהילה השפעה

בימים אלו ניתן מענה רגשי ראשוני חינמי
בזמן החם שלנו 2357*

מרכזי הטיפול של תנועת אמונה: 'אנחנו כאן עבורכם'. מרכזי הטיפול של תנועת אמונה, הפרוסים ברחבי הארץ, פועלים הן בשגרה והן בחירום ומעניקים מעטפת טיפולית רגשית ומקצועית לזוגות, למשפחות, למבוגרים ולילדים, באמצעות צוות מטפלות ומטפלים מוסמכים. הצוותים המקצועיים במרכזים מתמחים במתן מענים רגשיים מגוונים, לרבות טיפולים לנפגעי טראומה וחרדה, ומעניקים כלים מותאמים לכל פונה בהתאם לצרכיו. נוכח המצב הביטחוני, בימים אלו, תנועת אמונה מפעילה קו חם מיוחד המספק מענה רגשי ראשוני ללא עלות בטלפון 2357. "אנחנו כאן בשבילכם". צילום: דוברות.

'כי אם ברוחי' - מאות השתתפו בשיחות חיזוק ועידוד בזום של ארגון רבני צהר. מאות אנשים השתתפו השבוע בשיחות זום שיזמו בארגון רבני צהר, תחת הכותרת 'כי אם ברוחי'. המפגשים כללו שיחות של רבני צהר עם אנשי מקצוע, מתוך רצון לעודד את רוח העם, ולתת כלים להתמודד עם המצב. במפגש הראשון שוחחו יו"ר ארגון רבני צהר הרב דוד סתיו וראש המל"ל לשעבר האלוף (מיל') יעקב עמידרור, על ענייני היום והשעה, ודנו בשאלות הגדולות של הימים ההיסטוריים בהם אנו נמצאים. האלוף עמידרור: "הרסנו את טבעת האש שהאיראנים בנו סביב מדינת ישראל וזה העמיד אותנו בסוף במצב שזה אנחנו מול האיראנים. היום חיובאללה הודיע שהוא לא מתערב, חמאס לא רלוונטי לאיום, סוריה יצאה מהמשחק".

מתווה הקלות של בנק לאומי. בנק לאומי הודיע כי הוא מאמץ את מתווה בנק ישראל בעקבות המצב הביטחוני, ומפרסם הקלות משמעותיות נוספות ללקוחותיו הפרטיים והעסקיים.

משרתי מילואים: החזר כספי בגובה של עד 3,000 ש"ח על משכנתא או הלוואה ללקוחות מעבירי משכורות ללאומי. אפשרות להקפאה של תשלומי המשכנתא למשך 3 חודשים - ללא ריבית. פטור מעמלות עו"ש. חיילים בשירות סדיר: פטור מריבית על יתרת חובה בעו"ש (אוברדרפט) עד לסכום של 10,000 ש"ח לרבעון. פטור מעמלות עו"ש. בעלי עסקים: דחיית תשלומי הלוואות למשך 3 חודשים - ללא ריבית - ללקוחות עסקיים שספגו פגיעה בהכנסות. דחיית תשלומי הלוואות למשך חודשיים - לכלל הלקוחות העסקיים. בעלי עסקים שהינם גם משרתי מילואים פעילים - פטור מריבית על יתרת חובה בעו"ש (אוברדרפט) עד לסכום של 30,000 ש"ח לחודשיים.

לקוחות פרטיים או עסקיים שנפצעו, שביטחם או רכושם נפגע או שפוננו מבתים: דחיית החזרי הלוואות ל-3 חודשים ללא ריבית. דחיית החזרי משכנתאות ל-3 חודשים ללא ריבית. הלוואה בגובה של 30 אלף ש"ח, עד 36 תשלומים ללא ריבית, עם אפשרות להתחיל להחזיר אותה רק לאחר חצי שנה הלוואה לרכישת רכב יד ראשונה עד לסכום של 400 אלף ש"ח בריבית של פריים+0.2%, עם אפשרות לדחיית 50% מההחזר למשך 5 שנים. הלוואה לרכישת רכב יד שנייה בשווי עד 020 אלף ש"ח בריבית פריים+1%, עם אפשרות לדחיית 30% מההחזר למשך 3 שנים. מוקד ייעודי לטיפול מהיר בפניות בטלפון 5946.

לקוחות שנמצאים בחו"ל: הגדלת המסגרת בכרטיס האשראי הבנקאי של לאומי ללקוחות ששהים בחו"ל - ללא עלות, במטרה לאפשר להם להמשיך להשתמש בכרטיס.

הקלות אלו מצטרפות להטבות הקיימות של הבנק עבור לקוחותיו הפרטיים, במסגרת מתווה ההקלות עליו הכריז לאומי לפני מספר חודשים, בהתאם למתווה בנק ישראל.

נחנך אולם 'דרכי נועם' בשיבת ההסדר בעכו. ישיבת ההסדר עכו 'רוח צפוני', חנכה את אולם 'דרכי נועם' לזכר תלמידה סמ"ר נועם איתן הי"ד, שנפל בלחימה ברצועת עזה. הפרויקט הושלם בעלות של 5.5 מיליון שקל. נועם איתן (20), שירת בגדוד נחשון, היה יוצר מוכשר שכתב שירים וחיבר חוברת גמרא 'ויהי נועם'. ראש העיר עמיחי בן שלוש אמר בטקס: "האולם 'דרכי נועם' הוא ביטוי לא רק לדרכו של נועם אלא של הישיבה כולה. עכו מחבקת את ישיבת ההסדר". ראש הישיבה הרב יוסי שטרן בירך בטקס ברכת 'הטוב והמיטיב' והסביר: "הטוב על חנוכת הבית, והמיטיב על הטוב שעוד יהיה פה בהמשך". הוא פנה לתלמידים ללמוד בעוצמות ולהביא את האור לעיר. אביבה איתן, אמו, אמרה בטקס: "אנחנו רוצים להעביר הלאה את המורשת של נועם, כדי שלא ישכח לעולם". יצחק איתן, האב, אמר בטקס: "אנחנו מרגישים חיבוק גדול מכל הקהילה פה של הישיבה ושל העיר עכו". הישיבה 'רוח צפונית' פועלת 22 שנים, מונה 220 תלמידים ומהווה מוקד רוחני מרכזי בגליל המערבי. צילום: דוברות.

'מיומנו של כורם בארץ יהודה'

250 ע', 150 ש' תרומה לעמותה לזכר הלל אריאל נ"ע, הוצאת פתרוניס אריה זילברברג,

'מיומנו של כורם בארץ יהודה', החל כפוסט שבועי זוגי, שעסק בענייני טבע, חקלאות ותורת א"י, כפי שהם משתקפים בעיניו של חקלאי. כעבור שנה וחצי הפוסט הפך לספר. הספר שכתבו יחדיו עמיחי ורינה אריאל מקריית ארבע, מביא מבט אוהב על העולם היהודי מתוך התייחסות לקרקע, לעונות השנה, לטבע הפועם ולאורך המיוחדת. כל אחד מהם קיבל

מבט חדש ובוחן: מהי בעצם נחלה, ומה הקשר לנחל נובע? מה הקשר בית בית הברכה להברכת האילן? האם הזמיר הוא ציפור או פעולת הזמירה? מהו ממסך ואין זה קשור למסך? - ועוד רעיונות מקוריים ופחות מוכרים. הספר מבוסס על מבט אוהב ועמוק לעבר ארץ ישראל לאורך חודשי השנה, מתוך עיניה של משפחה המנהלת כרם ויקב בהרי יהודה. הספר מבהיר מושגים מתחום החקלאות והיין, ומשלב אותם עם התנ"ך וארון הספרים היהודי העשיר. לעיתים צוללים לעומק המדרש והחסידות, ולעיתים נותרים בפשט, כאילו צועדים על רגבי האדמה המוצקה. הפרקים מעבירים את הקורא במסע ארץ-ישראלי, המאפשר לגעת בקרקע חרושה, להרגיש את הגשם, לטעום את הפרי הבשל, והכול מתוך הסתכלות עמוקה ומרתקת.

הספר מחולק לפרקים שכל אחד מהם מייצג ודש אחר בלוח השנה העברי, כשבכל חודש מוצב במוקד הפרק נושא מרכזי להעמקה. הפרקים מלווים תמונות צבעוניות ויחודיות ומשובבות עין, המבארות ומסבירות את הנאמר.

כותבי הספר, עמיחי, כורם, יינן ולוחם, ורינה אריאל, הם הוריה של הלל, נערה בת 13 וחצי, שנרצחה בשנת תשע"ו בין רגבי עיר האבות קרית ארבע חברון. בספר משולבים תובנות קצרות הקשורות בהתמודדות, צמיחה ותקווה, דברים הנוגעים כמעט בכל אדם. הנה למשל מספר פיסקאות מן הספר: "הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו. הפסוק בשיר השירים עוסק בתהליכי הגאולה העתידיים, המשולים לחלקים בצמיחה ובלבלוב, הקשורים לחקלאות. אין ספק שאחד מסימני הגאולה הפשוטים הוא ההכרה בפריחה המחודשת של ארצנו וביכולת ליהנות מכך.

"הרב אברהם יצחק הכהן קוק, בספרו 'אורות', מציין זאת: 'כשיש מלחמה גדולה בעולם מתעורר כח משיח. עת הזמיר הגיע, זמיר עריצים, הרשעים נכחדים מן העולם, והעולם מתבסס, וקול התור נשמע בארצנו'. "בזמן המלחמה יש לזמור את הרשעים, לדאוג שיכחדו ויכלו מהעולם - ואז תגיע הגאולה. ונוסיף מהמשך דבריו: 'ואחר כך, כתום המלחמה, מתחדש העולם ברוח חדש, ורגלי משיח מתגלים ביותר. ולפי ערכה של גודל המלחמה בכמותה ואיכותה, ככה תגדל הצפייה לרגלי משיח שבה". "אכן, הגאולה ותחיית האומה דומים לפעולת הזמירה וההתחדשות שבעקבותיה".

זהו הספר השני שנכתב לזכרה של הלל. קדם לו 'פרקי הלל', ספר בת מצווה לאם ולבת, להעמקת המשמעות של שנת המצווה.

לרכישה: רינה 0547543051

'היתה זו שעתם היפה ביותר'

בנאום בפרלמנט הבריטי החודש לפני 85 שנה, ב"ח בסיוון ת"ש, 18 ביוני 1940, אמר ראש ממשלת בריטניה וינסטון צ'רצ'יל: "הבה נצא למלא את חובותינו, ונפעל כך, שאם האימפריה הבריטית וחבר העמים שלה יישארו עוד אלף שנים, עדיין יאמרו האנשים 'היתה זו שעתם היפה ביותר'".

בשבוע האחרון, זו שעתם היפה של החיילים והחיילות בצוותי חיל האוויר. הם מציגים יכולות מרשימות כבר שנה ותשעה חודשים (אם כי היינו שמחים, לו היו מתארגנים טוב יותר בשבעה לאוקטובר). יש להם כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים והם דואגים למדינת ישראל, ולעולם המערבי כולו במערכה הנוכחית מול איראן.

זוהי שעתם היפה של הישראלים היפים שמיד נתרמים לעזור לכל המשפחות שאיבדו את ביתם וחפציהם בהפצצות האיראניות. וגם של הישראלים, שגם אחרי שנה ותשעה חודשים, ממשיכים לארגן ארוחות לחיילים הנמצאים במוקדי לחימה בדרום ובצפון. אלה שמשאירים פתקים שמזמינים אנשים לממ"ד שלהם במידת הצורך.

זוהי שעתם היפה של צוותי הסיוע הנפשי, שכבר מתורגלים לצערנו, ומציעים תמיכה וסיוע רגשי לכל דורש, בהתמודדות עם המציאות המורכבת החדשה (עד ש'התרגלנו'). זמן מה לאחר שהתחילה המערכה הנוכחית הוצפתי בפרסומים של עמותות, צוותי חוסן מקומיים, צוותי הנהלה וחינוך שמיד פנו עם מסר פשוט: אתם לא לבד.

זוהי שעתם היפה של ארגוני הסיוע וההצלה. כמתנדבת במשטרה וגם בארגון זק"א-360 (צוות נשים, וצוות מודיעין) אני רואה איך תוך שניות מוזנקים צוותים רלוונטים לסייע לכוחות המקומיים בחילוץ והצלה ובפניו נרצחים. עובדים מסביב לשעון עד לסיום המשימה. אני לא טיפוס פסימי, אלא ריאלי, וכנראה שנשמע עליהם עוד ועוד גם לתוך עונת הקיץ כשהשריפות יחזרו להשתולל בארץ. בגלל הטרור או משבר האקלים. אם יש לכם את היכולת להתנדב - אני ממליצה בחום להשתלב בארגון שמתאים לכם. תגלו שזה אחד האפיקים המרכזיים שלכם למשמעות בחיים.

זוהי שעתם היפה של גלגלי הבריורקרייה. הם יודעים להבין שהמציאות זהה שוב. אז עוצרים תיקי גבייה ועיקולים. ודוחים לוחות זמנים של הגשת דוחות. ומנגשים דרכים להגיש תביעות ביטוח על נזקי מלחמה. ומאיצים שוב תהליכי טרנספורמציה דיגיטלית, כדי שנהיה תלויים כמה שפחות בפקיד/ה שיתנו שירות במשרד כזה או אחר. תאמינו לי - אני מלווה חלק מהצוותים האלה כיועצת לתהליכי טרנספורמציה דיגיטלית.

זוהי שעתם היפה של חדי-הלשון ובעלי ההומור. הפרסומים בווטסאפ ובפייסבוק נחלקים לשניים - פוסטים על המצב, ופוסטים שצוחקים על המצב. אם פעם נשענו על אדם אחד או שניים, שפרסמו קטעים שנונים בעיתון, גילינו בשנים האחרונות שהעם היהודי מייצר בדרנים למכביר. ועכשיו שיש גם דרך לייצר תמונות בדיוניות עם בינה מלאכותית, אפילו השמייים הם כבר לא הגבול. והצחוק הזה חשוב לנו לבריאות, וחשוב לנו לחוסן.

זוהי שעתם היפה של המידענים. בכל אירוע מיד יהיו מי שישלפו לנו מהבידעם קטעים שאישיות כזו או אחרת כבר חזתה על המציאות הזו לפני עשרות שנים. בטח נתקלם בדברים של הרב צבי יהודה קוק ז"ל לפרשת בהעלותך. תודה לאל שהמציאות מזמנת לנו סיבות לאוורר דברים היסטוריים, כדי שנקרא אותם שוב, ונלמד מהם מסרים עדכניים גם לימינו.

זוהי שעתם היפה של האטלסים וגוגל מפות. כל יום שומעים שמות לא מוכרים של ערים ואזורים באיראן, או לצערנו שמות של יישובים פחות מוכרים שנפגעו מטילים איראניים. אחרי שזה יגמר אני קורעת את כולם בארץ-עיר.

זוהי השעה היפה שלנו. אנו נמצאים בעוד פרק היסטורי, שנכדינו יבחנו עליו בבגרות. לבנו נשבר עם כל ההרגים והפצועים, ויחד עם זאת אנו יכולים להעריך את ההשפעה ארוכת הטווח של יכולת ההגנה וההרתעה שחזרו. את השינוי הטקטוני לטובתנו במזרח התיכון. ויש לקוות שגם נראה בקרוב את חזרתם של כל החטופים שלא שכחנו מהם אף לרגע.

יום הסטודנט תשפ"ה - בסיון הצדעה למילואימניקים במכללת גבעת ושינגטון. יום הסטודנט התקיים במכללת האקדמית לחינוך גבעת ושינגטון. את האירוע פתחה הדיקאנית ח"כ לשעבר גילה פינקלשטיין, בברכות לאגודת הסטודנטים. בהמשך, הוזמנו הסטודנטים המילואימניקים לעלות לבמה לקצב מחיאות הכפיים הסוערות של המשתתפים. כל מילואימניק/ית קיבל שי אישי - תיק למחשב ומימיה שתרווה את צימאנו במהלך שירות המילואים. את השי העניקו למילואימניקים שילה כץ מנכ"ל קריית החינוך, וד"ר אורנה זעירא סגנית נשיא המכללה, אשר בירכו את הסטודנטים המשרתים במילואים, הודו להם ואיחלו להם המשיך הצלחה בלימודים במקביל לשירות המתמשך. לסיום נהנו הסטודנטים והסטודנטיות ממופע סטנד-אפ קורע מצחוק של הסטנדאפיסט תמיר בוסקילה. בתמונה: (מימין) ד"ר אורנה זעירא סגנית נשיא המכללה, שילה כץ מנכ"ל קריית החינוך, גילה פינקלשטיין דיקאנית המכללה, יוסף אברג'ל יו"ר אגודת הסטודנטים, סגניתו עטרת בן אליהו ביבי והסטודנטים המילואימניקים. צילום: קרן אברמוביץ.

יום הוקרה מיוחד לצוותי מרכזי החוסן ביו"ש. חברת הכנסת מיכל וולדיגר הוזמנה השבוע ליום הוקרה מיוחד לצוותי מרכזי החוסן ביו"ש. היום כולו הוקדש לאוורור, נשימה וטעינה בכוחות מחודשים עבור מי שנמצאים בעין הסערה. במקום יום עיוני, בחרו יוזמי האירוע ובראשם יסמין שקד, מנהלת מרכזי החוסן ביו"ש, להעניק לצוותים יום כיף מיוחד מתוך הבנה שבריאות הנפש של המטפלים חשובה לא פחות מבריאות הנפש של המטופלים. ח"כ וולדיגר, שפועלת מזה שנים לחיזוק תחום בריאות הנפש, ציינה שמדובר ב"יום חשוב ומרגש, שמזכיר לנו מי המחזיקים את החברה שלנו כשהיא נחלשת ומי ראויים לכל חיזוק ותמיכה. באיזור שבו האתגרים הביטחוניים תכופים ותחושת הבטחון מתערערת לא אחת - אתם, אנשי מרכזי החוסן, מחזיקים לא רק את הפרט, אלא גם את הקהילה כולה. תודה גדולה על עבודתכם המסורה, אני כאן בשבילכם לכל דבר שתצטרכו". צילום: דוברות.

'חדר אוסטר' לזכרו של הבוגר שנפל בלבנון. בטקס מרגש, נחנך השבוע בבית החינוך אמית בנים מודיעין, 'חדר אוסטר', מרחב חינוכי חדש שהוקדש לזכרו של בוגר בית הספר, סרן איתן אוסטר הי"ד, אשר נפל בקרב בלבנון בערב ראש השנה. בטקס השתתפו בני משפחת אוסטר, חברים, תלמידים, מורים והנהלת בית הספר. החדר יוקדש למעגלי שיח, פעילות מנהיגות ונבחרות תלמידים, ויהווה מרחב של השראה והמשכיות לדמותו של איתן: תלמיד ערכי, מנהיג טבעי ודמות אהובה. הרב ליאור ציקוטאי, מנהל אמית בנין מודיעין: "חנוכת כיתת מנהיגות על שמו של בוגרנו סרן איתן אוסטר, היה מעמד מרגש מאד שזכינו לו, בזכות שיתוף פעולה בין עיריית מודיעין ורשת אמית. בכיתה זו יספגו התלמידים מרחו הגדולה של איתן ויתחנכו בערכי הנצח של עם ישראל". צילום: דוברות.

תמיכת השגריר האמריקני בשר בן גביר. ברקע הסנקציות שהוטלו עליו: השר לביטחון לאומי, איתמר בן גביר נפגש בירושלים עם שגריר ארה"ב בישראל, מייק האקבי. האקבי כתב כי הפגישה התקיימה ברקע 'הסנקציות מגוחכות שהם הוטלו על ידי חמש מדינות. צביעות מקוממת'. השר בן גביר: "היה לי הכבוד להיפגש היום עם שגריר ארצות הברית בישראל, מייק האקבי. הודיתי לו על התמיכה הבלתי מתפשרת של ארצות הברית בישראל, ועל הגיבוי האמריקני אל מול הסנקציות שהוטלו עליי". צילום: דוברות.

מקום שני לשיבת בני עקיבא קרית הרצוג בתחרות הארצית במתמטיקה. תלמידי כיתה ט' בישיבה התיכונית קרית הרצוג בני ברק, עמלו במשך שנה שלמה על חקירת קידוש החודש והתאריך העברי מבחינה מתמטית, מתוך רצון להבין את ההגיון במספרים שמאחורי קידוש החודש, זמן המולד וכיצד מחליטים איך ייראה לוח השנה העברי. התלמידים הציגו זאת בתחרות הארצית והגיעו למקום השני והמכובד אשר הוענק להם על ידי אלחנן גלט מנכ"ל רשת בני עקיבא. אשר סאסי, תלמיד שהשתתף בפרוייקט: "ככל שלמדנו יותר ויותר, התפלאתי מהעושר המתמטי שהיה בתקופת חז"ל ומרמת הדיוק". הרב יעקב גיטלמן, ראש הישיבה: "גאה בתלמידים ובצוות מורי המתמטיקה בישיבה. אמרתי לתלמידים כי אין ספק שהסנהדרין תתחדש ואז יצטרכו בוגרי 5 יח"ל במתמטיקה לעסוק בקידוש החודש". צילום: דוברות.

המיזם הזוכה בתחרות למען פצועי צה"ל: מכשיר השמיעה לא הולך לאיבוד. נבחרת תלמידי בית החינוך אמית חצור קטפה את המקום הראשון במייקאטון 'נלחמים למען לוחמים' של רשת אמית וארגון נכי צה"ל. במסגרת הפרוייקט המעודד תלמידים ליזום ולפתח מוצר מותאם אישית לחייל פצוע המלחמה, פגשו התלמידים את איתי, חייל צה"ל שנפצע בכל חלקי גופו במהלך מלחמת שמחת תורה וסובל מכאבים רבים יחד עם מספר מוגבלויות. בין השאר, סובל איתי מבעיות שמיעה וכן מבעיות זיכרון בטווח קצר. כתוצאה מכך, פעמים רבות הוא אינו מצליח למצוא היכן נמצא מכשיר השמיעה שלו. לשם כך, פיתחו התלמידים נרתיק מיוחד למכשיר השמיעה שלו, בו מוטמע צ'יפ איתורן שמחובר לאפליקציה שתסייע לו למצוא אותו במקרה הצורך. במהלך המייקאטון וגמר התחרות שנערך השבוע בבית הלוחם בירושלים בשיתוף עם ארגון נכי צה"ל, הציגו התלמידים לשופטים את המיזם, שבסופו של יום קטף את המקום הראשון. בועז יוספי, מנהל אמית חצור: "קיבלנו בהתרגשות את הבשורה על זכייתם של תלמידינו במקום הראשון בפרוייקט של 'נלחמים למען לוחמים'. ההתרגשות עצומה לאור האנושיות הגדולה של התלמידים והיצירתיות הבלתי רגילה שלהם כדי לעזור לאיתי הלוחם האמיץ". ד"ר אמנון אלדר, מנכ"ל רשת אמית: "הלמידה היזומית המוכוונת לסייע לנכי צה"ל, הגיבורים שיצאו לשמור על המדינה, מייצרת חיבור מרגש ערכי ומיוחד. זה שיעור אמיתי לחיים עבור התלמידים". צילום: דוברות.

ממשיכים לחנך גם תחת איום.

ספר שדה כפר עציון, בשיתוף המועצה האזורית גוש עציון, מפעילים מסגרת העסקה ייחודית ובטוחה לילדי העובדים החיוניים במרחבים המוגנים של המועצה. על פי הנחיות פיקוד העורף, המסגרות הבלתי-פורמליות המאפשרות לפעילות בעת הזו הן אך ורק אלו שמתקיימות במרחבים מוגנים. הפעילות מתקיימת בשני מוקדים מרכזיים: בגבעה הצהובה סמוך לאלון שבות (הגוש המערבי), ובישוב

תקוע (הגוש המזרחי). בכל אחד מהם נהנים הילדים מיום חווייתי ומעשיר, הכולל למידה בשטח, גיבוש חברתי ותיווך רגשי למצב המורכב - כל זאת באווירה תומכת ובטוחה. בפרויקט זה משלב בית ספר שדה פעילות הכוללת מורשת, טבע, היסטוריה וחיבור לסיטואציה הלאומית - מתוך מטרה לספק לילדים לא רק מסגרת, אלא גם משמעות. דוד חסון, מנכ"ל בית ספר שדה כפר עציון: "במצב הנוכחי, שבו ההורים ממשיכים בעבודות קריטיות לטובת הציבור, אנחנו רואים שליחות במתן מענה לילדיהם - לא רק לשם שמירה, אלא לשם הענקת ערכים, השראה, תחושת שייכות וביטחון. זו התרומה שלנו למאמץ הלאומי, ואנו גאים לקחת בו חלק". צילום: דוברות.

צעירות דתיות בוחרות עתיד.

שעבר צעירות דתיות מרחבי הארץ לכנס 'בוחרות נכון' שעסק בהשכלה תעסוקה והשפעה. את הכנס יזמו והובילו חברות רשת ראשונות של תנועת אמונה, והוא נועד לסייע לצעירות בשלב המכריע שבין שירות ללימודים בקבלת החלטות מושכלות לגבי עתידן המקצועי, ולהעניק ידע, כלכלה, והשראה. נשים דתיות בכירות ממקצועות מגוונים כגון: רפואה, כלכלה, סייבר, חינוך, משפטים, טיפול ורווחה הובילו הרצאות TED קצרות, שולחנות עגולים ומפגשים אישיים. בנוסף, התקיימה הופעה מרגשת של מיכל גרינגליק. מהכנס יוצאות לדרך תכניות המשך נוספות: מנטורינג אישי, ריטריט קיץ, קהילה פעילה ומפגשים חודשיים שיעניקו לצעירות כלים והשראה לעיצוב עתידן המקצועי. יפעת סלע, יו"ר אמונה: "אנחנו רוצות לראות יותר נשים במקומות השפעה משמעותיים. השלב הקריטי והמשמעותי של צעירות לקראת החיים הבוגרים דורש ליווי והכוונה. מרגש לראות נשים בכירות בעלות ניסיון חיים נרתמות למען הכוונה נשים צעירות. נשים מעוררות השראה שמהוות מודל לשילוב חיי משפחה וקריירה ומקור להתיעצות". צילום: דוברות.

הוקרה היסטורית לנשיא ארגנטינה.

שעבר במוזיאון הסובלנות בירושלים, ראש המועצה האזורית בנימין ויו"ר מועצת יש"ע, ישראל גנץ נפגש עם הנשיא מיליי ובנוכחות נשיא המדינה יצחק הרצוג, והעניק לו מטבע מקורי עתיק יומין מתקופת 'המרד הגדול' של היהודים נגד האימפריה הרומית בשנת 66 לספירה. דוגמת המטבע בן ה-2,000 שנה נמצאה בחפירות ארכאולוגיות בשילה הקדומה ופסגות. גנץ: "בימים מורכבים אלו לעם ישראל, התמיכה שלך בישראל, ההכרה בזכותנו על כל חלקי ארצנו והעברת השגרירות לירושלים-הם מסר עוצמתי וחשוב". כזכור, נשיא ארגנטינה בחר לפתוח את ביקורו הנוכחי בכותל המערבי שבסימו חתם הנשיא בספר המבקרים את ברכתו בציטוט "חירות לציון". בהמשך לכך, בחר גנץ להעניק לו את המטבע המקורי שבו רשום אותה הברכה. בנוסף למטבע, ראש המועצה העניק למיליי הקדשה בספרדית עם תמונה של נופי בנימין. צילום: דוברות.

הברנז'ה

מייל: branja100@gmail.com

1 « ● ● ●

צילום: דבורה

2 אפרת מתגייסת למען החיילים

1 נפרדים מהמנהלת של תיכון נריה בנות

צילום: דבורה

התפעלותם והערכתם הרבה למקימי החוות על הקרבנות למען גאולת אדמות ארצנו. על פי הנתונים, החוות גאלו עד כה כ-700 אלף דונם משליטה של רועים בדואים. בעקבות הביקור, פנה החוג לשר החקלאות **אבי דיכטר** ולשרת ההתיישבות **אורית סטרוב** בקריאה לסייע לחוות, על מנת שכל החוות יקבלו את תמיכת משרדיהם.

מינויים

★ בזמן שישיראל מנהלת מלחמה באיראן, ניתן לומר שדווקא היחסים עם מורשת המדינה השכנה עיראק מתחממים, כשלאחרונה מונה פרופ' **עוזי רבי** ליו"ר מרכז מורשת יהדות בבל שנמצא באור יהודה. רבי, ראש החוג להיסטוריה של המזרח התיכון באוניברסיטת תל אביב, ולשעבר ראש מרכז דיין לחקר המזרח התיכון, יחליף את היו"ר הוותיק פרופ' **אפרים צדקה**, שכיהן כיו"ר המרכז במשך 14 שנה.

תרבות ופנאי

★ רגע לפני היציאה לחופשת הקיץ, חגגו סטודנטיות המכללה האקדמית אמונה בפסטיבל סוף שנה צבעוני ופורח, שהפך את החצר לגן של יצירה, שמחה וחבור. מלבד עמדות שזירת פרחים, פינות צילום טבעיות, פיצה בטאבון, גלידה ואייס קפה, הסטודנטיות נהנו מהופעת בין ערביים מרגשת של הרכב מיוחד עם הזמרת **תהל עידן**. על הפקת הערב על שלל מרכיביו עמלו חברות אגודת הסטודנטיות **אביגיל עידן**, שיר בן יהודה, שרה סרבגולה ורבקה שוורץ. 4

מזל טוב

★ לעורכי הדין **איל ואילת ברלב**, מגבעת שמואל, לנישואי הבן **אביה מוטי ברלב**, עם בחירת ליבו **הדר פוסט**, מטירת יהודה.

★ ל**לאה ויצחק לקס**, להולדת הנכד, בן ליהונתן ותאיר לקס, נכד לשמרון ונורית כהן, מנעלה, ובן לרב אריה ונחמה פלחיימר, מפסגות, לפרופ' **איני ואורה כהן**, מאלקנה, ולצילה פולק, משוהם.

מילואים נוסף, בבחינת 'נאה דורש נאה מקיים'. 3

★ עשרות חברי הסגל האקדמי והמנהלי של הפקולטה לחינוך באוניברסיטת בר-אילן, עלו לירושלים לספריה הלאומית על מנת להיפרד מהדיקנית פרופ' **זהבית גרוס**. לאחר סיור מודרך בספריה, נהנו המשתתפים מהופעה מרגשת של הזמרת **רוחמה רז**, ששרה שירי ירושלים ושירי ארץ ישראל, והקדישה לזהבית את השיר 'ירושלים של זהב' (ת). נשאו מילות פרידה והערכה: פרופ' **משה קוה** לשעבר נשיא אוניברסיטת בר-אילן, פרופ' **שמואל סנדלר** לשעבר דיקן הפקולטה למדעי החברה, פרופ' **פסקל בן עוליא** סגנית וראש היחידה הפקולטתית לבנילאומיות, פרופ' **רחל שיף** וד"ר **שמעון אחיון** שהרחיבו בדבר תרומתה של גרוס לצמיחתה של הפקולטה - בתפקודת המחקר, במספר הסטודנטים ובשאר מדדי מצוינות אקדמית. מעל כולם כיכב בעלה שייקה גרוס, ששיתף את הנכחים בפועלה הציבורי מאז הייתה קומונרית בשירות הלאומי באשקלון ועד עצם היום הזה. את האירוע הנחתה ד"ר **אורנית ספקטור-לוי**.

פוליטיקה

★ חוג הפרופסורים לחוסן לאומי ערך השבוע סיור בחוות בהתיישבות בהדרכת השר לשעבר **אורי אריאל**. במסגרת הביקור, החוג סייר בחוות בחבל בנימין ובמבואות יריחו והכיר מקרוב את פעילותן. חברי החוג הביעו את

שבט אחים ואחיות

★ באירוע מרגש שהתקיים במשתלת 'דרך הזית' בזמרת, נפרדו בהערכה חברי הצוות החינוכי של תיכון נריה לבנות בשדות נגב, מ**דורית וייס**, שניהלה את ביה"ס בשמונה השנים האחרונות. במהלך האירוע בירכו ראש המועצה **תמיר עידאן**, מנכ"ל רשת דעת **דני הירשברג**, מנהל אגף החינוך בשדות נגב **מוטי אדרי**, מפקחת משרד החינוך **דורית ונציגה** מצוות בית הספר. כל אחד מהדוברים הוקיר בדרכו את תרומתה למהפיכה שעבר בית הספר תחת שרביטה. 1

★ תוך פחות משעה. ביום שישי האחרון, כשעתיים בלבד לפני כניסת השבת, הגיעה למועצה המקומית אפרת הודעה בהולה: גדוד הלוחמים 'באר' בפיקודו של שר התקשורת לשעבר סא"ל (מיל') **יועז הנדל**, הוקפץ בלילה ונותר ללא מקום לינה או מזון מלבד מנות קרב. ללא שהות מיותרת הורה ראש מועצת אפרת, **דובי שפיר**, לפתוח את המתנ"ס הקהילתי ללוחמים ודקות ספורות אח"כ כבר החלו לזרום למקום כמויות אדירות של אוכל מבושל, פינוקים, ציוד והמון חום ואהבה שהכינו ואספו התושבים. 2

★ בין המוקפצים בשעת לילה היה גם כמעט-הרב-הראשי הרב הדיין **מאיר כהנא**, שכידוע משרת במילואים כסא"ל באחת מיחידות פיקוד העורף ומאז תחילת המלחמה מדי החאקי אינם זרים לו, כשפעם אחר פעם הוא חוזר לסבב

סגרות שנה במכללה האקדמית אמונה 4

3 הבדלה תחת אש

צילום: תשה כהן

הציצית שהייתה במקום הנכון בשמחת תורה [ב7 באוקטובר]

"ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם..."

הרמב"ם כותב: "לעולם יהא אדם זהיר במצות ציצית, שהרי הכתוב שקלה ותלה בה כל המצוות כולן, שנאמר: 'וראייתם אותו וזכרתם את כל מצות ה'". [הלכות ציצית ג, יב] מה מיוחד בציצית שהיא שקולה כנגד כל המצוות [נדרים כה, א], שמגדולתה כל כך גדולות שהיא מגינה על האדם ממזיקים [שערי תשובה על שולחן ערוך, אורח חיים כד, ו]?

נדמה שרבינו בחי בפרשתנו מלמד יסוד חשוב: "הנה הציצית יהיה לאות ולסימן שלא ירדף האדם אחרי ההרהור הלב וכל אשר שאלו עיניו וקה שהקדים הלב, לפי שהלב מנהיג את כל הגוף וכל האברים שבגוף נמשכים אחריו". מדבריו עולה שכל האברים פועלים מנה הלב. למרות שהמפגש הראשוני של האדם עם המציאות הוא דרך העין. העין רואה ושולחת את תמונתה אל הלב, והלב מתרגם את מה שהעין ראתה. אך כאמור, בדבריו רואים אחרת.

מפרשת המרגלים אנחנו לומדים שיכולים שני אנשים לראות את אותו המראה, וכל אחד מהם יקח זאת למקום אחר ויהיה מושפע ברמה אחרת, ללמדנו שבסופו של דבר הלב הוא זה שקובע מה העין תראה.

זו הסגולה של מצוות הציצית. היא עוטפת אותנו פיסיית וסגולית ומזכירה לנו את החובה שלנו להסתכל במקומות טובים ולהוביל את הלב לאותם מקומות ראויים.

סגן אלוף גיא מדר, תושב הישוב כרמי קטיף, מספר כי כאשר נודע לו על גודל האסון בבוקר שמחת תורה יצא מיד על אזורי ואקדח לכיוון ישובי העוטף. תוך כדי נסיעה קיבל דיווח על חדירת מחבלים בקיבוץ רעים.

מיד עם הגעתו הצליח לחסל חמישה מחבלים רכובים על אופנועים שירו לכל עבר. הוא המשיך בלחימה עם שוטר שהיה בניידת וכשהחלו בנסיעה, הגיעו לעברם מחבלים נוספים שפתחו באש כבדה, הניידת נעצרה מחמת הקליעים הרבים ושניהם נפצעו מהירי ברגליהם. הם הצליחו להתגלגל ולזחול כשכדורים שורקים מעל ראשיהם. בנס הם הצליחו להגיע לצד השני של הכביש, נשכבו שם במשך שעותיים תוך שהוא עושה לעצמו חוסם עורקים לעצור את הדימום, כשמשביבו כעשרים מחבלים.

כשהחילים החלו לסרוק את המקום והגיעו למקום בו שכבו, מאחר וגיא היה לבוש בלבוש אזרחי, הם היו בטוחים שהוא מחבל. למרות צעקותיו שהוא יהודי, קולו היה חלש מאוד והם לא שמעו אותו. ואז אירע הנס, שכאשר החייל התקרב וכיוון את הנשק לעברו הבחין בציציות המבצבצות שעל גופו צעק לחבריו: "לא לירות, לא לירות יש לו ציצית!"

שבת שלום,
הרב איתאל בר לוי, מנהל האגף

מ.א. בני שמעון

זו שנה רביעית שתושבי המועצה והסביבה לגוונים- מושבים וקיבוצים, דתיים ושאינם כאלה, מתחברים בשיח הקשבה וניגון. הפעם במופע של האמן מארק אליהו במוזיקה מסורתית ומחברת.

תודה לרב גבי קדוש רב המועצה וניר זמיר ראש המועצה, אשר רואים במפעל החיבורים בחברה הישראלית חשיבות מיוחדת. מאחורי הקלעים אמונה לוי מנהלת תרבות יהודית במועצה על הטעמים, האווירה והארגון הנפלא.

מ.א. גלבוע

ערב עוצמתי של אחדות והשראה בגלבוע. נשות הגלבוע והסביבה התכנסו לאירוע מעורר השראה שכלל מסרים של אחדות, חוסן ותקווה. הערב נפתח בהרצאתה המטלטלת של כנרת עשור.

בהמשך הערב, התקיים אירוע הפרשת חלה מרגש בהובלת הרבנית קרן חודדה. הן כנרת והן הרבנית הדגישו את חשיבות האחדות בעם ישראל בימים אלו, כדרך לקירוב הגאולה, הכבוד והאהבה ההדדית. תודה לתרבות יהודית על התמיכה והזכות ולרוחמה לבקוביץ מנהלת היחידה ברשות.

קרית ארבע

חידון התנ"ך הישובי התקיים בסימן "גבורה ותקומה" והשתתפו בו תלמידים ותלמידות מבתי הספר במועצה.

מקום 1 - זכתה תמר עקיבא - חט"ב אולפנה קרית ארבע

מקום 2 - אמיתי אשכנזי - חמ"ד חברון בנימ.

מקום 3 - אליסף ריין - חמ"ד חברון בנימ.

מנחה החידון מר פנחס נריה. תודה לאברהם וטרו מנהל תרבות יהודית ברשות ועל השיתוף בהפקת החידון.

התמקצעות צוותים

יום עיון מנהלים מחוז צפון

יום העיון היה בסימן סוף מעשה במחשבה תחילה,

היום נפתח עם סרטון של יהודה דרור ילום הי"ד שאמר, סוף מעשה במחשבה באמצע וזה היה הכלי הראשון שאותו קבלו המנהלים.

לצד כלים מקצועיים נוספים שאותם נתנה מנכלית חברת "תוצאות" רינת דבוש.

הידעתם?

שורש המילה הצלחה הוא צ.ל.ח. האות צדי בשפה השמית מתחלפת עם האות ש והאות ס. ש.ל.ח. | צ.ל.ח. | ס.ל.ח. - כדי להצליח צריך להתחיל "לשלוח" ולעבוד מתוך שליחות, ובעצ"ה תבא ההצלחה ונסלח לעצמנו גם אם לא תמיד הצלחנו וחוזר חלילה. (רש"י)

הירש) במעמד זה נפרדנו משני מנהלים ותיקים:

שמואל ברבי יפה כהן הלוי.

בתפילה להצלחת עם

ישראל, השבת החטופים ורפואת

הפצועים.

תודה ליואב הופמן מנהל תרבות יהודית צפת

חדש ביצירה

אורן חבוט

"אני חושב משמע אני קיים- ביטוי שמלווה אותי המון" אומר אורן, שחקן, מנחה ומוזיקאי, שר, מנגן ומלמד ועוסק במגוון רחב של פעילויות הבמה, המדיה והחינוך.

הוא מנחה הפעלות תוכן לכל הגילאים, לכל המגזרים, בנושאי חגים, לאום, שפה ותרבות וכן ערבי זמר בנושאים שונים. מופיע בתיאטרון 'אספקלריא' ובמות נוספות.

"בשבילי גם כאדם וכאמן משמעות ותפקיד ה"קיום" שלי הוא הגשמת כישורונותי שקבלתי מהבריא לבריא! מתוך נתינה, התפתחות ותרומה לאופק נשגב יותר וחובי. ההרגשה שאני מעורב בעשייה ערכית ומהותית, בין אם הפגת המתח או הענקת ערך מוסף!"

מוזמנים לבקר בדף של אורן במאגר אומני התרבות יהודית ולמצוא פעילות שתתאים לכם:

<https://did.li/i34TY>

